

ZIŅAS

Zemniekus informēs par nākamā gada aktualitātēm

Viduslatvijas lauku attīstības birojs rīko informatīvu semināru, uz kuru aicināti rajona lauksaimnieki. Seminārs Preiļos, Raiņa bulvāri 21b, notiks nākamajā otrdienā, 30. septembrī, pulksten 11.00.

Darba kārtībā paredzētas vairākas aktualitātes. Par savstarpējās atbilstības prasībām augkopības un lopkopības saimniecībām 2009. gadā stāstīs biroja speciāliste Aina Golubeva. Tiks sniegta jaunākā informācija par lauku saimniecību aizvītotajiem (speciāliste Zita Briška). Paredzēts ziņojums par jaunākajām tendencēm piena lopkopības nozarē, informāciju no COPA-COGECA darba grupas Briselē sniegs Silvija Dreijere. Jautājumā «Ganāmpulka veselība» pieredzē dalīsies un padomus sniegs veterinārmedicīnas speciālists Gatis Sauliņš.

Semināra darba kārtībā paredz intensīvas mācības visu dienu. Plašāka informācija interesentiem pa tālruniem 65381261 un 26362317.

Piešķir šogad pirmās stipendijas studentiem Ls 1000 vērtībā

Vakar, 22.septembrī, svinīgā pasākumā 15 jaunieji informācijas tehnoloģiju (IT) studentiem tika pasniegtas viena gada stipendijas 1000 LVL vērtībā. Stipendijas piešķir IT kompānija DPA sadarbībā ar Latvijas Izglītības fondu (LIF) un Izglītības un zinātnes ministriju (IZM) stipendiju konkursa «Nāc un studē informācijas tehnoloģijas!» uzvarētājiem. Pieteikties stipendijām varēja jebkurš 12. klases absolvents, kurš savas tālākās studiju gaitas saista ar IT nozari. Stipendiju svinīgā pasniegšanā piedalījās Īpašo uzdevumu ministre elektroniskās pārvaldes lietās Signe Bāliņa, Izglītības un zinātnes ministres padomniece augstākās izglītības un zinātnes jautājumos Ārija Konstantinova, Latvija Izglītības fonda valdes priekšsēdētājs Ilgvars Forands un uzņēmuma DPA pārstāvji. No Preiļu rajona stipendiju saņēma Jānis Raubiško — Preiļu Valsts ģimnāzijas absolvents, Rīgas Tehniskās universitātes Datorzinātnes un informācijas tehnoloģiju fakultātes 1. kursa students.

Uzturlīdzekļu parādnieku skaits Latgalē pārsniedz trīs tūkstošus personu

Uzturlīdzekļu garantiju fonda administrācijā kā parādnieki ir reģistrētas 3356 personas (3243 vīrieši un 113 sievietes), kuras savu dzīvesvietu deklarējušas Latgales reģionā. Pašlaik fonda administrācijā tiek novērota parādnieku intereses aktivizēšanās par parāda apmēru, kuru valsts viņu vietā izmaksājis bērniem, un tiem aprēķinātajiem soda procentiem.

Visvairāk parādnieku kā savu dzīvesvietu Latgales reģionā ir deklarējuši Daugavpili un Daugavpils rajonu — kopā 1204 personas (1155 vīrieši un 49 sievietes). Rēzeknē un Rēzeknes rajonā savu dzīvesvietu deklarējuši 650 parādnieki (623 vīrieši un 27 sievietes), bet Preiļos un Preiļu rajonā — 341 parādnieki (328 vīrieši un 13 sievietes), Ludzā un Ludzas rajonā 306 parādnieki (301 vīrietis un 5 sievietes). Balvos un Balvu rajonā dzīvo 292 parādnieki (281 vīrietis un 11 sievietes), bet vismazāk parādnieku no Latgalē reģistrētajiem kā savu dzīvesvietu deklarējuši Krāslavu un Krāslavas rajonu — attiecīgi 273 personas (265 vīrieši un 8 sievietes).

Profesionālās meistarības sacensībās meklēja Latvijas labāko autogreideristu

● Pirmajās VAS «Latvijas autoceļu uzturētājs» organizētajās autogreideristu profesionālās meistarības sacensībās Jēkabpils rajonā posmā «Figurālā braukšana» preilietis Gunārs Jonāns (attēlā pa labi) bija sestais labākais Latvijā. Braukšanas elementi — tunelis, čūska, garāža, klucītis — bija sarežģīti. Arī izraktā grāvja dziļumu, platumu komisija mērija ar precizitāti līdz centimetram.

Ar vērtīgu pieredzi, jauniem darba paņēmieniem un svaigām zināšanām bagātinājies, no pirmajām autogreideristu profesionālās meistarības sacensībām «Autogreiderists 2008» atgriezies Valsts akciju sabiedrības (VAS) «Latvijas autoceļu uzturētājs» (LAU) Jēkabpils ceļu rajona pārstāvis no Preiļiem GUNĀRS JONĀNS. Lai gan Latvijas labākā autogreiderista tituls šoreiz aizceļoja uz Valmieru, preilieša iegūtā 14. vieta kopvērtējumā nav zemē metams rezultāts, jo zināšanas un iemaņas salīdzināja profesionāli no 25 Latvijas rajoniem.

VAS LAU organizētās autogreideristu profesionālās meistarības sacensības pagājušajā piektdienā, 19. septembrī, risinājās Jēkabpils rajona Leimaņu pagasta karjerā «Dzelziši». To mērķis bija popularizēt autogreiderista profesiju un noskaidrot labāko šīs profesijas pārstāvi starp ceļu uzturētājiem.

Kā «Novadniekam» pastāstīja VAS «Latvijas autoceļu uzturētājs» sabiedrisko attiecību speciāliste Vineta Šuberte, konkurss bija organizēts trijās daļās. Vispirms tika pārbaudītas teorē-

tiskās zināšanas, kad dalībniekiem kontrola laikā testa veidā bija jāatbild uz iepriekš sagatavotiem 12 jautājumiem, kas ietver autogreidera uzbūves, ekspluatācijas, ceļu būves un uzturēšanas tehnoloģijas prasības, kā arī ceļu satiksmes noteikumus un darba drošības niānses. Sekoja figurālā braukšana, kurā atklājās katra dalībnieka prasme vadīt greideri. Tieši šajā uzdevumā preilietis Gunārs Jonāns sevi parādīja vislabāk, iegūstot sesto augstāko vērtējumu. Sacensību svarīgākā daļa — praktiskais darbs —, 40 minūšu laikā veidojot grāvi un ceļa klātni. Pēc šī uzdevuma vērtēšanas komisija izdara mērījumus un aprēķināja saņemtos punktus.

Ceļu uzturētāji arī agrāk ir rīkojuši profesionālās meistarības sacensības saviem speciālistiem. Tā 2002. gadā Tukumā notika sacensības ekskavatoristiem grāvju rakšanā «Grāvis 2002»,

bet 2004. gadā Valmierā ziemas dienestu automašīnu vadītāju sacensības «Stiprais lācis 2004». Tomēr autogreideristiem tik plaša mēroga sacensības pēdējo reizi bija organizētas pagājušajā gadsimta astoņdesmitajos gados.

Sacensības augstu novērtēja ne tikai to dalībnieki, bet arī pārējie autogreideristi, kuri plašā pulkā bija ieradušies «Dzelzišos», «Novadniekam» atzina VAS LAU Jēkabpils ceļu rajona izpildītājs Andris Svarinskis. «Dalībniekiem tā ir iespēja celt profesionālo meistarību, bet citiem — redzēt meistarību darbu. Preiļos strādā septiņi autogreideristi. Tikai viens no viņiem ir ar samērā neilgu darba pieredzi, pārējie, arī Gunārs Jonāns, profesijas smalkumu ieguvuši vairāku gadu desmitu laikā. Pašlaik daudz deficitāki ir prasmiģi ekskavatoristi.»

L.Kirillova

NACIONĀLĀS ZIŅAS

Pērn pelnošākais uzņēmums «Hansabanka» nopelnījis Ls 98,5 miljonus, savukārt ap 100 uzņēmumu bankrotē

Pērn Latvijas visvairāk pelnošo uzņēmumu saraksta pirmajā vietā ierindojusies AS «Hansabanka», kas nopelnījusi 98,95 miljonus latu, liecina laikrakstā «Dienas Bizness» publicētais Latvijas Komerbanku asociācijas 2007. gada visvairāk pelnošo uzņēmumu tops, bet šīs bankas apgrozījums pērn sasniedza 198,17 miljonus latu. Pelnošāko uzņēmumu sarakstā lielākais vairums ir Rīgas uzņēmumi, tikai viens ir no Ventpils un Liepājas. Visvairāk pelnošo vidū ir kompānijas, kuru kapitāldaļas vai kuras pilnībā pieder valstij, piemēram, «Latvijas Valsts meži» (peļņa 92 milj. latu), «Latvijas Dzelzceļš», «Lattelecom» un citas. Desmit visvairāk nopelnījušo kompāniju vidū ir pa vienai no nekustamā īpašuma, tranzīta un mežsaimniecības jomas, četras bankas un trīs telekomunikāciju sektora. Pelnošo uzņēmumu pašā virsotnē — pirmajā divdesmitniekā — galvenokārt ir pakalpojumu sniedzēji — telekomunikācijās, banku sektorā, bet ir tikai viens ražotājs — 20. vietā ir AS «Liepājas metalurģis», pārējie atrodas krietni zemāk. Pērn visu Latvijas uzņēmumu kopējā tirā peļņa pārsniedza 1,54 miljardus latu, kas ir par 11,5% vairāk nekā gadu iepriekš, kad tirā peļņa sasniedza 1,38 miljardus latu. Pieskaitot vēl banku nopelnīto, sasniedza rekordlielu skaitli — ap 1,9 miljardiem latu.

Savukārt, ņemot vērā ekonomiskās situācijas pasliktināšanos, tuvākajā laikā paredzams ievērojams to uzņēmumu skaits pieaugums, kas tiks atzīti par maksātne-spējīgiem, prognozē Maksātne-spējas administrācija (MNA). Jau kopš janvāra pieaudzis to uzņēmumu skaits, kas ar tiesas spriedumu atzīti par maksātne-spējīgiem. Janvārī MNA bijusi informācija par septiņiem spriedumiem, februārī bijusi jau 19 spriedumi, martā — 48, bet aprīlī par maksātne-spējīgiem atzīti jau 98 uzņēmumi. Pagaidām tiesā ierosināta vienas fiziskas personas maksātne-spējas lieta, kas gan līdz šim vēl nav izskatīta.

Gada laikā darbaspēka izmaksas pieaugušas par 26%

Vienas stundas darbaspēka izmaksas valstī 2008. gada otrajā ceturksnī, salīdzinot ar pirmo ceturksni, pieauga par 5,2%, bet, salīdzinot ar iepriekšējā gada otro ceturksni, — par 26,1%, liecina Centrālās statistikas pārvaldes dati. Taču kopš 2007. gada ceturta ceturksņa darbaspēka izmaksu pieauguma temps samazinās. Vislielākais vienas stundas darbaspēka izmaksu pieaugums šā gada otrajā ceturksnī, salīdzinot ar pirmo ceturksni, pēc sezonāli izlīdzinātiem datiem bija izglītības, kā arī viesnīcu un restorānu nozarēs — par 6,1%, vismazākais — valsts pārvaldē — par 1,5%. Pārējās nozarēs pieaugums svārstījās ap četriem procentiem: no 3,7% tirdzniecībā līdz 4,6% veselības un sociālās aprūpes nozarē. Visstraujākais vienas stundas darbaspēka izmaksu pieaugums šā gada otrajā ceturksnī, salīdzinot ar pērnā gada otro ceturksni, pēc sezonāli izlīdzinātiem datiem bija tādās nozarēs kā izglītība — par 30,5%, viesnīcas un restorāni — par 29,3%, ieguves rūpniecība un karjeru izstrāde — par 27,7%, būvniecība — par 27,4% un tirdzniecība — par 27,3%. Vismazāk darbaspēka izmaksas stundā augušas elektroenerģijas, gāzes un ūdens apgādē — par 16,5%. Visaugstākās vienas stundas darbaspēka izmaksas (sezonāli neizlīdzināti dati) šā gada otrajā ceturksnī bija finanšu starpniecībā — 8,18 latu, valsts pārvaldē — 6,08 latu un elektroenerģijas, gāzes un ūdens apgādē — 5,96 latu. Vismazākās darbaspēka izmaksas bija viesnīcu un restorānu nozarē — 2,45 latu stundā, tirdzniecībā — 3,29 latu, apstrādes rūpniecībā — 3,51 latu, kā arī sabiedrisko, sociālo un individuālo pakalpojumu nozarē — 3,52 latu stundā.

Ziņas sagatavoja T.Elste

NOVADNIEKS

Redaktore Tamāra Elste

Pasūtījuma indekss 3033.

Reģistrācijas apliecība nr. 000701018.

Izdevējs — SIA «NOVADNIEKS REDAKCIJA».

Redakcijas adrese: Brīvības ielā 14, Preiļi, LV-5301.

Elektroniskais pasts: novadnieks@axel.lv

Tālr. 65307056, mob. tel. 29410288 (redaktorei),

65307057 (reklāmas un sludinājumu pieņemšana),

65307058, 65307059 (žurnālistiem). Fakss 65307057.

Par sludinājumu saturu atbild to iesniedzējs.

Laikrakstā publicētie materiāli ne vienmēr atspoguļo

redakcijas viedokli.

Pārpublicējot atsauce uz «Novadnieku» obligāta.

Laikraksts iespiests SIA «Latgales druka» Rēzeknē.

Mājas lapa internetā: www.novadnieks.lv

Laikraksts iznāk astoņas reizes mēnesī
(otrdien, piektdien).

*Lai me ir kaut kas tāds, kā nekad nav, bet kā pēkšņi
kādu dienu pietrūkst.*

Anri Barbiss

Latvijas Hipotēku bankas galvenā galva – preilietim

Pagājušajā nedēļā patikamu pārstiegumu piedzīvoja preilietis Grigorijs Čistjakovs — viņa īpašumā nonāca Latvijas Hipotēku bankas vasarā rīkotās akcijas «Uztici rēķinus Hipotēku bankai un baudi vasaru!» galvenā balva — motorollers.

«Tāda veiksmē man ir pirmo reizi mūžā,» apskatot laimestu, teica G.Čistjakovs. «Kad man piezvanīja no bankas vadības Rīgā un teica, ka esmu saņēmis galveno balvu, sākumā bija grūti noticēt, vai maz visādu krāpnieku sola lielus laimestus. Taču pēc brīža atskanēja arī zvans no Preiļu filiāles, tad gan pilnīgi droši noticēju, ka tiešām ir paveicies,» Grigorijs neslēpa prieku un sprieda, ka tagad varēšot krietni ietaupīt uz benzīna rēķina. Tā kā viņam darba vajadzības bieži iznāk braukāt nelielos attālumos, dzenāt mašīnu esot salīdzinoši dārgi, bet motorollers patērē maz degvielas un to ir ērti novietot stāvvietā.

Kā pēc akcijas balvas pasniegšanas «Novadniekam» pastāstīja Hipotēku bankas Pārdošanas departamenta Sadarbības partneru projektu vadītāja Santa Kaijaka, vasaras sākumā populārizētā akcija «Uztici rēķinus Hipotēku bankai un baudi vasaru!» paredzēja saviem klientiem iespēju automātiski apmaksāt Lattelekom rēķinus. Akcija risinājās no jūnija sākuma līdz augusta beigām. Ik mēnesi klienti, kuri pieteicās šai akcijai, piedalījās loterijā. Viens no viņiem katru mēnesi vinēja velosipēdu. Taču galvenā balva — motorollers — gaidīja akcijas noslēgumu. Kopumā akcijā piedalījās ap 2000 Hipotēku bankas klienti visā Latvijā.

Appētēt savu jauno transportlīdzekli, Čistjakova kungs atcerējās, ka savulaik viņam jau bijis motocikls «Jawa», tāpēc problēmu ar vadīšanu nebūšot, pieredzes uzkrāts pietiekami arī pie auto stūres. Tomēr, spriežot par benzīna ceļam un ekoloģiskajiem jautājumiem, viņš prognozē, ka perspektīva varētu

● Par Hipotēku bankas rīkotās akcijas «Uztici rēķinus Hipotēku bankai un baudi vasaru!» galvenās balvas — motorollera — saņemšanu priecīgs ne vien Preiļu uzņēmējs Grigorijs Čistjakovs (attēlā vidū), bet arī Hipotēku bankas Preiļu filiāles vadītāja Evģēnija Leonoviča (no kreisās) un bankas Pārdošanas departamenta Sadarbības projektu vadītāja Santa Kaijaka.

Foto: T.Elste

būt transportlīdzekļiem, kas pārvietoja ar elektrisko akumulatoru palīdzību. Vasarā atpūties Bulgārijā un kūrortā redzējais, ka atpūtniekiem tiek piedāvāts pārvietoties elektromobiļos.

«Pēc horoskopa esmu Mežāzis, tāpēc dzīvē visu vienmēr esmu sasniedzis tikai ar saviem spēkiem, rokām un prātu,» atzīst motorollera īpašnieks. «Piedalīties Hipotēku bankas akcijā nolēmu tāpēc, ka gluži vienkārši katru mēnesi apņiku staigāt uz banku ar rēķiniem. Gadās piemirst samaksāt vai nokavēt termiņus, tāpēc automātiskā rēķinu apmaksā ir ļoti ērts pakalpojums, pie tam uz mobilo telefonu atnāk izziņa,

ka rēķins jau apmaksāts. Šādā veidā jau iepriekš norēķinājos par mobilo telefona pakalpojumiem.»

Grigorija Čistjakova privātais bizness saistīts ar lauksaimniecības tehnikas un aprīkojuma pārdošanu. Viņš uzskata, ka pašlaik ekonomiskā situācija laukos ir smaga. Par to liecina arī pārdošanas apjomu samazinājums, tomēr uzņēmējs, kurš viens no pirmajiem Latgalē sāka nodarboties ar lauksaimniecības tehnikas realizāciju, ir pārliecināts, ka zemnieki ir pietiekami spēcīgi un izzūrēs arī šos grūtos laikus.

L.Kirillova

JAUTĀJĀT — ATBILDAM

Kā tikt skaidrībā par ūdens kvalitāti?

JAUTĀJUMS. Saimniecībā nesen ierīkojām aku. Izskatās, ka ūdens ir labs, tomēr, lai būtu pilnīgi droši, gribam veikt analīzes. Kur to var izdarīt un cik par šādu pakalpojumu jāmaksā?

Lai pārliecinātos par dzeramā ūdens kvalitāti, nepieciešams veikt tā analīzes. To var izdarīt laboratorijā, kas akreditēta dzeramā ūdens testēšanā, kur nosaka gan mikrobioloģiskos, gan fizikāli ķīmiskos rādītājus (elektrovadītspēju, amoniju, sulfātus, dzelzs saturu, pH līmeni, oksidējamību). Sniegt izmēlošanu atbildi «Novadnieka» lasītājam lūdzām Pārtikas un veterinārā dienesta Nacionālā diagnostikas centra Latgales reģionālās laboratorijas Preiļu pa-

raugu pieņemšanas sektora vadītāju **Olgu Vasīļjevu.**

«Lai analīžu rezultāti būtu pēc iespējas precīzāki, iepriekš nepieciešams zināt vairākas lietas. Tāpēc ikviens iedzīvotājs, kurš vēlas noskaidrot dzeramā ūdens kvalitāti, var griezties paraugu pieņemšanas sektorā, kas atrodas **Preiļos, Daugavpils ielā 57.** Te varēs saņemt gan sterilus traukus (speciālus plastmasas maisiņus), gan uzzināt, kā pareizi ņemēt paraugus un cik ilgā laikā tie jānogādā uz paraugu pieņemšanas punktu, kā arī laiku, kad varēs ierasties pēc parauga testēšanas pārskata.

Ja klients vēlas noteikt **mikrobioloģiskos rādītājus**, analīze izmaksās 10,84 latus (ar PVN). Ķīmisko

rādītāju (to ir ļoti daudz) noteikšana klientam izmaksās 16 latus (bez PVN). Norēķināties par analīzēm var uz vietas sektorā skaidrā naudā vai arī ar pārskaitījumu.

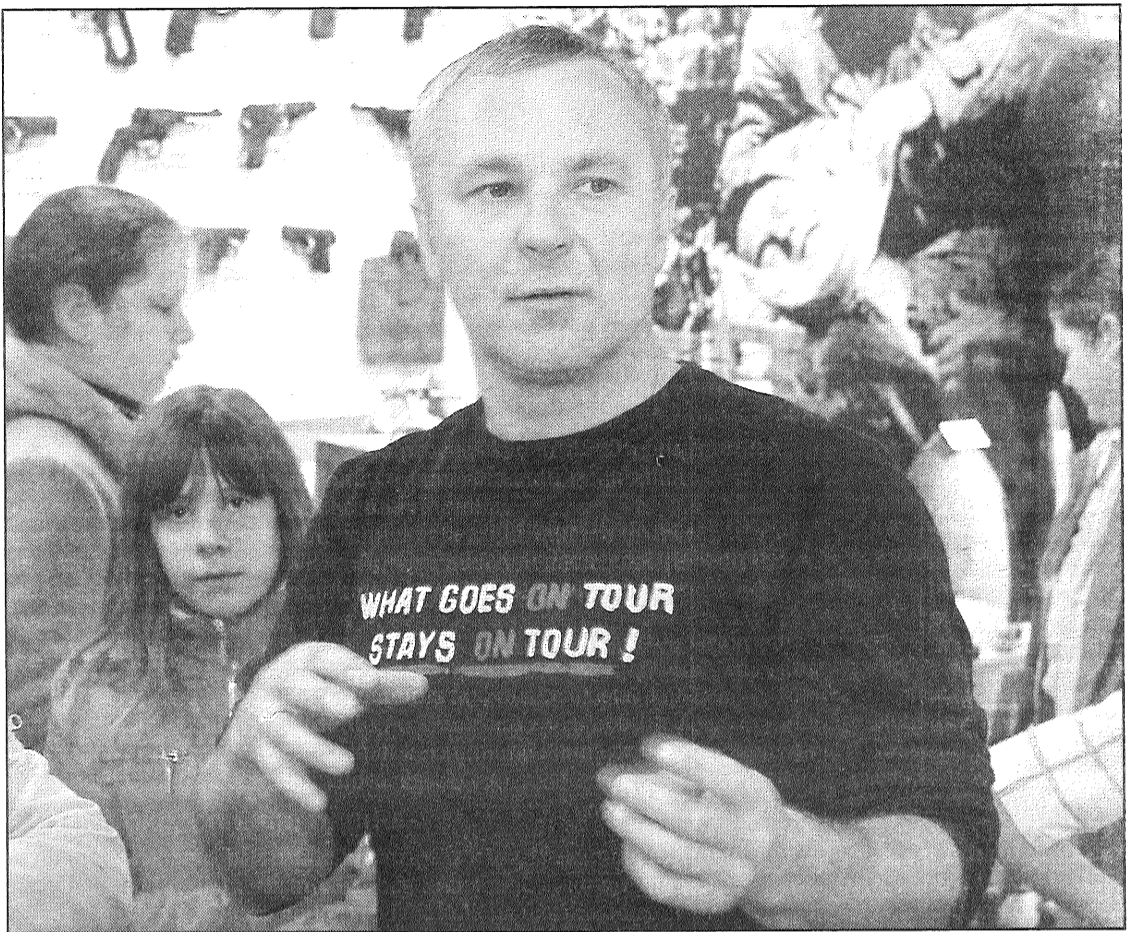
No Preiļiem paraugi analīžu veikšanai tiek nogādāti uz laboratorijām Rēzeknē. Mikrobioloģiskās analīzes veic Liepu ielā 33b, bet ķīmiskos rādītājus nosaka Zemnieku ielā 16a.»

Preiļu paraugu pieņemšanas sektora vadītāja informēja par darba laikiem. Klienti te var griezties katru darba dienu no pulksten 8.30 līdz 17.00 (pārtraukums no pulksten 13.30 līdz 14.00). Informāciju var iegūt arī pa tālruni **65321784 un 28630695.**

Sagatavoja L.Kirillova

Lai neaizmirst nākamās paaudzes

Verot ekspozīciju zāles durvis, apņēmt patīkams siltums un kņada. Pāris desmiti skolēnu čalo kā skaļš strazdulēnu bars. Viņus šeit interesē viss — municija, bruņuvēstis, lādiņi, bumbas, karavīru šinēļi un frenči, kara lauka virtuves un vecie telefoni, lidmašīnu atlūzas, fotogrāfijas, bet par visu vairāk — iespaidīgs vācu armijas motocikls ar blakusvāģi un ložmetēju — «kaulu zāģi» — iekšā. Zibsnī līdzpaņemtie fotoaparāti, bet tie, kam to nav, velk no kabatām mobilos telefonus un knipsē uz visām pusēm. Interesantu eksponātu ir tik daudz, ka grūti izvēlēties, un tad vēl kopīgā fotografēšanās kaujas motociklā ar bruņucepurēm galvā un pie ložmetēja... Pēc laika kņada sāk norimt, un tad skolēni ieklausās arī skolotāju teiktajā, kas aicina pievērst uzmanību ekspozīcijas saimnieka VALDA TUMOVA stāstījumam. Drīz vien šis ekskursantu bars izveļas pa durvīm, bet pēc kādas pusstundas ierodas nākamie. Šoreiz vēl mazāki skolnieciņi, un viss sākas no gala. Pirmklasnieki un otrklasnieki sajūsmināti steidzas no viena stenda pie otra, bet Valdis Tumovs neiejaucas, nogaida, kamēr pirmā ziņkāre būs norimusi un varēs atbildēt uz bērnu jautājumiem. Arī pēc šīs ekskursijas sarunai ar žurnālistiem daudz laika neatliek. Tagad uz ekspozīcijas apskati pēc iepriekšēja pieteikuma ieradusies nopietnāka sabiedrība — vīri uzvalkos un ar pavadoņiem, daži — militārā apģērbā, ar majora pakāpi...
Neparastā vieta — Otrā pasaules kara ekspozīciju zāle ar nosaukumu «WW 2 Museum» Aglonas ciematā, pavisam netālu no bazilikas, bet Valdis Tumovs — šī muzeja īpašnieks un veidotājs.

● Otrā pasaules kara ekspozīcijas zāles iekārtotājs, īpašnieks un gids vienā personā Valdis Tumovs kopā ar kārtējo ekskursantu grupu. Foto: A.Šņepsts

— Jūsu muzejā, atšķirībā no daudziem citiem, uzmanība pievērsta vienam konkrētam vēstures periodam — Otrajam pasaules karam. Kāpēc tieši tam?

— Pasaulē noticis un arī pašlaik notiek milzums daudz karu. Ir bijis franču karagājiens uz Krieviju, ir noticis krievu — turku karš, jaunākajos laikos — Vjetnamas karš, Persijas liča karš, karš Irākā un tā joprojām. Pasaulē viens karš seko otram. Bet tik daudzas valstis aptverošs karš piecu gadu garumā ar nepārtrauktām kaujām un ar desmitiem miljoniem upuru bija tikai Otrais pasaules karš. Tas skāra lielu pasaules teritoriju, sākot no Rietumeiropas līdz pat Āfrikai. Manai paaudzei un arī nākošajām bērniem rīteja zem kara un pēckara laiku zīmes.

Šo ekspozīciju sagatavoju ar domu, ka nekad neviens cilvēks nedrīkst aizmirst, ko nozīmē karš, un atgādinot, ka ar šiem ieročiem pilnīgi reāli ir nonāvēti ļaudis. Un ka jebkurš ierocis tiek ražots ar tādu mērķi — iznīcībai. Bērniem stāstu, cik labāk un pārtikusāk pasaule dzīvotu, ja līdzekļi, kas tiek izmantoti bruņojuma ražošanai, tiktu ieguldīti labklājības pairošanai. Tie, kas izgudro ieročus, savas zināšanas iegulda, lai ierocis spētu nogalināt aizvien lielāku ļaužu skaitu. Tas ir pret dabiski. Bumbu vien ir sarāžots tik daudz, ka zemeslodi spētu pāršķēlt uz pusēm, bet to ražošana joprojām turpinās. Tā ir lielo «onkuļu» izdomātā politika.

Kad mēs augām, informācijas par Otrā pasaules karu bija daudz vairāk. Kaut arī tā nereti bija politizēta, vienas vai otras puses traktējumā, tomēr mēs par šo karu zinājām daudz vairāk. Tagadējiem skolābērniem vēstures grāmatās par to stāstīts visai maz.

— Jūsu muzejs ir īsts atklājums. Līdz šim gan šķita, ka Aglonā visas ievēribas cienīgās vietas jau zināmas. Kas te atradās iepriekš?

— Te ir manu vecāku mājas pagalma turpinājums. Kādreiz te atradās vecs šķūnis. Tā vietā uzcēlu šo ēku — speciāli ekspozīcijas izvietojumam. Līdz tam visi eksponāti atradās konteineros un pamazām bojājās. Draugiem un paziņām,

kam materiālus parādīju, bija liels izbrīns gan par to daudzumu, gan par glabāšanai nepiemērotajiem apstākļiem. Tāpēc pa istam ķeros klāt pie darba, lai eksponāti būtu apskatāmi visiem. Tagad redzams, ar cik lielu interesi apmeklētāji to skatās. Protams, skolniekiem tā vairāk ir tikai ziņkāre, bez izpratnes, bet jauniešiem un pieaugušajiem attieksme savādāka.

— Daudzi muzeji garlaiko, jo tajos pārsvarā uz sienām un stendos redzamas dokumentu kopijas, bet no fondiem apskatei izliktas labi ja pāris lietas. Pie jums viss otrādi — eksponātu milzums, visi oriģināli, visi labi apskatāmi, intriģejoši. Tajā pašā laikā sistematizēti, papildināti ar rakstisku informāciju.

— Jā, man pašam arī vienā otrā valsts mēroga muzejā ne visai patīk, jo tie ir pārāk oficiāli un politizēti. To fondos atrodas milzums materiālu, bet tos neuzliek apskatei. Esmu apmeklējis ļoti daudzus Latvijas muzejus. Līdzīgs manējam ir arī Tukuma rajona Zentenē, tajā daudz materiālu, bet diemžēl nav sistematizēti. Taču es visu pagājušo ziemu pavadīju, lai eksponātus sagrupētu pēc noteiktas sistēmas.

— Muzeji ir iestādes, kuru nodibināšanai un atvēršanai jāveic milzums daudz juridisko formalitāšu, tiem jāatbilst tādiem un šitādiem priekšrakstiem, normatīviem un tā tālāk. Vai jūs ar to esat ticis galā?

— Kad iepazīnos ar muzeja atvēršanas programmu, sapratu, ka manējam līdz tādām oficiālam statusam vēl tālu. Protams, muzejam, kurš atbilst visiem noteiktajiem priekšrakstiem, ir iespēja saņemt finansējumu no valsts tā uzturēšanai. Taču tajā pašā laikā atbilstoši muzeja prasībām dažas izcili vērtīgas mantas, kādas ir manā kolekcijā, būtu jāuzglabā bezmaz vai seifos. Tāpēc līdz oficiālam muzeja nosaukumam neesmu ticis, tam visam ir ekspozīcijas zāles statuss, bet par muzeju vairāk dēvējam sarunvalodā. Publiskai apskatei piedāvāju kolekcijas. Visas juridiskās formalitātes, bet attiecībā uz ieroču gla-

bāšanu — ballistikās ekspertīzes — esmu nokārtojis.

— Kas jūs pamudināja uzsākt materiālu vākšanu par Otrā pasaules karu?

— Bija tāda filma — epopeja «Kurskas kauja. Atbrīvošana». Kad noskatījos, izprasīju no mammas naudu, nopirku rotaļu tankus un rikoju to kaujas. Filmas par karu sāku skatīties vēl vairāk, šaudišanās aizrāva vēl vairāk. Pa beidzu biatlonu sporta skolu, ko tajos laikos te, Aglonā, bija noorganizējuši šī sporta veida cienītāji. Arī dienot armijā, tiku tādā kara spēka daļā, kurā bija liela šaudišanās un karošana.

Pēc tam nopirku pirmo ieroču grupu — uzreiz veselu kaudzi. Gadu gaitā pamazām sagādāju pārējos.

— Vai tas ir iespējams, — kaut kurp doties un uzreiz nopirkt veselu ieroču kaudzi?

— Pirmais pirkums bija jaušs. Ar laiku paplašinājās man līdzīgi domājošu paziņu loks, radās jauni kontakti, ieguvi vairāk informācijas. Kolekcionāriem ir savas aprindas. Divreiz gadā Ikšķilē notiek salidojumi, uz kuriem ierodas daudz fanātiķu, kas aizraujas ar Otrā pasaules kara notikumu pētniecību. Tādas tikšanās notiek arī Vācijā, tur atrodas arī daudz privāto veikaliņu, kuros var nopirkt vai iemaiņīt šādas mantas.

— Ievēroju, ka šajā ekspozīcijā nav uzsvērts, kuri — labie, kuri — sliktie. Vienādās proporcijās materiāli gan par vācu, gan par krievu pusi.

— Nekādas politikas. Tāpēc, ka abu karojošo pušu vadoņi pēc savas domāšanas bija pilnīgi vienādi cilvēki, ar līdzīgiem mērķiem — nerēķinoties ar miljoniem civiliedzīvotāju, ar karavīru dzīvībām, sagrābt un pakļaut pēc iespējas lielāku pasaules daļu. Esmu daudz runājis ar 15. divīzijas veterāniem, ar krievu veterāniem, kuri 9. maijā ierauj savus simts gra-

mus šnabja, jo tieši viņi — ierindnieki, mani interesē visvairāk. Viņi bija ierauti šajā karā un izpildīja augstākstāvošo pasaules pārdaļitāju gribu, kas bija īpaši netīra lieta. Kāpēc viņiem pievērst tik lielu uzmanību? Vienkāršajiem karotājiem bija sava kara ikdienas dzīve, atpūta, vaļasprieki, sapņi par mierīgu dzīvi, par mājām, ģimeni. Arī mūziku esmu piemēklējis piemērotu. Ekspozīcijas zālē fonā pārmaiņus skan krievu kara dziesmas un vācu marši.

— Kur jūs savam, tik lielus līdzekļus pagērošam, vaļaspriekam ņemat līdzekļus?

— Kā uzņēmējs kādu laiku nodarbojos ar vieglo un smago automašīnu tirdzniecību, vedot tās no Vācijas, veicu darījumus arī nekustamo īpašumu jomā. Bet tas attiecas jau uz neatkarīgās Latvijas laikiem. Padomju gados strādāju par mākslinieku noformētāju arodskolā.

— No tā var secināt, ka viss ekspozīciju zāles oriģinālais noformējums veikts ar jūsu rokām?

— Jā. Ar lielu nepacietību gaidīju iespēju sākt iekšējo noformēšanu un to darīju ar lielu prieku.

— Ekspozīcijas sistematizēšanai bija vajadzīgas attiecīgas zināšanas, vai ne?

— Internetā atrodama visa nepieciešamā informācija gan par katru lietu, kas ir manā kolekcijā, gan par sistematizēšanu. Ja par kādu savu atradumu kaut ko nezināju, attēlu ievietoju forumā, un cilvēki atsauca, stāstīja. Forumā piedalās daudzi fanātiķi par Otrā pasaules karu no visās pasaules, sevišķi daudz no Krievijas, no Rietumu valstīm, arī no Latvijas. Ir dažādas interešu grupas. Vieni vāc ieročus, citi — lidmašīnu atliekas, sadzīves priekšmetus. Īpaši pēdējā laikā tam pievērsas vēl vairāk cilvēku, jo tagad brīvi var nopirkt metāla detektorus. Dažreiz meklētājiem pietrūkst goda prāta, izceļ kādas dzelzs atlie-

kas, bet apbedīto karavīru kaulus izmētā. Par tiem tomēr jāziņo, atliekas jāapbedi ar cieņu. Ir gadījumi, ka atrod arī nesprāgušu municiju. Tāpēc meklējumi jāveic ar prātu. Protams, labāk, ja jaunatne aizraujas ar pētījumiem, nekā pavada laiku ar alkohola pudeli.

— Vai jūsu ģimenē jums ir arī sekotāji?

— Mani atbalsta gan dzīvesbiedre Ingrida, gan arī abi lielie dēli — tagad rīdzinieki Toms un Valters, gan ceturtklasniece Kate.

— Kā jūsu aizraušanos uzņem vietējie pagasta iedzīvotāji?

— Visai atturīgi. Iedzīvotāji lielākoties ir vecāka gadagājuma cilvēki, kas Otrā pasaules kara notikumus pārpārēm izbaudījuši uz savas ādas. Muzejs gan pastāv tikai pirmos trīs mēnešus, domāju, ka daudziem par to vēl nav informācijas. Par to var uzzināt arī interneta mājas lapā www.wv2.viss.lv.

— Kādi ir jūsu nākotnes nodomi saistībā ar šo ekspozīciju?

— Noteikti paplašināšu. Ārpusē būs skatāma jaudīgāka un lielāka izmēra kara tehnika. Ceru iekārtot arī teatrālu vidi, kurā interesenti atbilstošos formas tērpos varēs izspēlēt kādu no piecām — sešām kauju situācijām, kā arī piedalīties virtuālā cīņā.

— Kas jums šajā eksponātu pārbaugībā pašam liekas visvērtīgākais?

— Oriģināla mīlestības vēstuļu kolekcija, vācu karavīra un viņa iecerētās Martas sarakste piecu gadu garumā. To atrada strādnieki kādas nojaukamas mājas bērniņos, un es nezinu, kādos šai saules vai viņsaules ceļos šodien staigā abi mīlētāji, bet viņu rakstītie vārdi vairākos simtos vēstuļu ir dzīvs apliecinājums tam, ka par ieročiem, kariem un nāvi svarīgāka ir ģimene, cilvēciskas jūtas un mīlestība.

L.Rancāne

Sprieda par skolu aktivitātēm ārpusstundu darbā

Uz pirmo semināru šajā mācību gadā rajona bērnu un jauniešu centrā pulcējās izglītības iestāžu direktoru vietnieki audzināšanas darbā un klašu audzinātāji. Semināra ievadā informāciju un prezentāciju par Valsts bērnu tiesību aizsardzības inspekcijas veikto aptauju republikas izglītības iestādēs sniedza Valsts bērnu tiesību aizsardzības inspekcijas vecākā inspektore Inese Barkāne. Par LR Bērnu un ģimenes lietu ministrijas audžuģimeņu un aizbildņu nodaļas darbību informēja LR Bērnu un ģimenes lietu ministrijas audžuģimeņu un aizbildņu nodaļas konsultante Inese Upe.

Tālākajā semināra gaitā tika aktualizētas Izglītības un zinātnes ministrijas (IZM) Valsts jaunatnes iniciatīvu centra izvirzītās prioritātes audzināšanas darbības īstenošanai — sekmēt skolēnu patriotisko audzināšanu un pilsonisko aktivitāti, iesaistoties Latvijas Republikas proklamēšanas 90. gadadienai veltītā pasākumu cikla «Tu esi Latvija» norisēs un nostiprinot patriotiskās audzināšanas tradīcijas izglītības iestādēs; veicināt konfliktu un atstumtības mazināšanu, pievēršot uzmanību saskarsmes kultūrai un cieņpilnu savstarpējo attiecību veidošanai starp visām izglītības procesā iesaistītajām personām.

Kā «Novadnieku» informēja rajona bērnu un jauniešu centra direktora vietniece Ilga Peiseniece, apspriešanai tika piedāvāts rajona bērnu un jauniešu centra darba plāns 2008./2009. mācību gadam projekts. Veidojot to, tika ņemti vērā izglītības iestāžu iesniegtajās izvērtējuma anketās izteiktie priekšlikumi un ieteikumi.

Ar dažādām aktivitātēm noslēgsies projekts, kas veltīts Latvijas Republikas 90. gadadienai «Tu esi Latvija», kurās Rīgā piedalīsies arī Preiļu rajona skolēni.

Rajona skolās tiks organizēta Tēvzemes nedēļa. Šī pasākuma cikla ietvaros notiks Latvijas Republikas 90. gadadienai veltīta izstāde «Es Latvijai», kā arī ceļojumu un pārgājienu aprakstu konkurss — izstāde «Iepazīsti Latviju un pasauli». Rajona izglītības iestādēs notiekošo, Latvijas jubilejai veltīto dažādo pasākumu norises apkopojumu, cerams, varēs ieraudzīt metodiskā materiāla «Pieredzīte» otrajā krājumā, kurš varētu iznākt decembrī.

Turpinot tradīciju, jau vienpadsmito gadu tiks organizēta metodisko izstrādņu rajona izstāde-skate. VJIC organizētās skates nolikumā ir veiktas izmaiņas. Skate notiks trijās kārtās. Pirmā kārtā risināsies rajonā, otrā kārtā - novados, bet trešā — Rīgā. Rajonā skate notiks 2009. gadā no 10. līdz 24. februārim, izvērtējuma seminārs paredzēts 24. februārī. Latgales novadā darbu izstāde notiks Rēzeknes skolēnu interešu centrā 2009. gadā no 9. līdz 20. martam. Novada skates noslēgumā paredzēta konference un pedagoģiskie lasījumi. Skates trešās kārtas labāko darbu izstāde — skate notiks Rīgā, Valsts jaunatnes iniciatīvu centrā nākamgad no 6. līdz 24. aprīlim.

Realizējot skolēnu pašpārvalžu līderu apmācības programmu, 24.-25. oktobrī notiks nodarbinātības rajona skolēnu pašpārvalžu līderiem «Domdaris».

Mācību gads aizsācies ar semināriem dažādām auditorijām: gan skolēnu pašpārvalžu līderiem, gan skolu avīžu veidotājiem, gan teātra sporta pedagogiem un teātru pulciņu, vizuālās un lietišķās mākslas pulciņu skolotājiem, bērnu un jauniešu nometņu veidotājiem. Semināra dalībnieki vienotās arī par pieredzes apmaiņas semināriem rajona izglītības iestāžu direktoru vietniekiem audzināšanas darbā un klašu audzinātāju metodisko komisiju vadītājiem. 2. decembrī plānots iepazīties ar Daugavpils rajona un Daugavpils pilsētas izglītības iestādēm, bet maijā pieredzes apmaiņas seminārs notiks Riebiņu vidusskolā.

Semināra gaitā par aktualitātēm interešu izglītībā un jaunatnes darbā informēja rajona izglītības pārvaldes interešu izglītības un jaunatnes lietu speciāliste Aiga Budriķe. Viņa iepazīstināja arī ar spēli «Jaunie Rīgas sargi».

Direktoru vietnieki saņēma apkopotus dažāda veida informatīvus materiālus, kā arī nolikumu māpi. Bet tuvākais pasākums plānots rajona mazpulkiem, kas 26. septembrī pulcēsies uz mazpulcēnu rudens darbu skati.

Pusaudži sacentās veiklībā un erudīcijā

Rajona bērnu un jauniešu tehniskās jaunrades centrā pagājušajā piektdienā zēni no vairākām rajona skolām piedalījās konkursā «Spice», ko centrs 11-12 gadus veciem pusaudžiem bija sarīkojis jau trešo reizi. Konkursa programma lidzinās populārajam zēnu konkursam «Superpuika», ko ik gadus rīko Rīgas Tehniskās jaunrades nams.

Šoreiz konkursantiem nācās pierādīt savu prasmi un veiklību četru posmu velosipēdista šķēršļu joslā, improvizētā tūrisma elementu trasē, prast šaut ar pneimatisko šauteni un piešūt pogu. Radošajā uzdevumā bija dots uzdevums izveidot totēmu, apdarinot parastu tukšu kafijas kārbu. Ātru reakciju vajadzēja demonstrēt, ar digitālo fotokameru nofotografējot krītošu tenisa bumbiņu. Tāpat kā iepriekšējos gados nopietns pārbaudījums izrādījās zināšanu demonstrēšana par sava rajona vēsturi un ģeogrāfiju. Izrādījās, ka izpildīt testu par Preiļu rajona vēsturiski interesantākajām vietām nav nemaz tik vienkārši.

Apkopojot septiņos pārbaudījumos gūtos rezultātus, izrādījās, ka lielāko punktu skaitu ieguvis Lauris Anusāns no Dravnieku pamatskolas, kas kļuva par uzvarētāju. Savukārt otro vietu spraigā cīņā ieguva Ēriks Mizovskis no Aizkalnes pamatskolas, bet trešais

● Kuram gan puikam bērnbībā nav patīcis lasīt stāstus par indiāņiem? Tiem, kas laiku pavada ne vien pie datora, bet arī lasa grāmatas, ir zināms, kas tas tāds — totēms. «Spico» puiku konkurā viens no uzdevumiem bija izgatavot savu totēmu.

labākais rezultāts bija Raivim Ūzuliņam no Dravnieku pamatskolas.

Kopumā konkursā piedalījās 22 dalībnieki no astoņām rajona skolām (no Pelēču, Dravnieku, Rušonas, Aizkalnes, Jersikas, Rožupes, Preiļu 1. pamatskolas un no Vārkavas vidusskolas).

Konkursa laureāti saņēma diplomus un balvas. Kā «Novadnieku» informēja

rajona bērnu un jauniešu tehniskās jaunrades centra metodīķis Guntars Ormanis, seši veiksmīgākie konkursanti, ja vēlēties, varēs sadarboties ar centru un gatavoties konkursam «Superpuika 2009». Konkurss var pieteikties arī individuāli, šogad par superpuikas titulu Rīgā cīnīsies 1996. un 1997. gadā dzimuši zēni.

AGLONAS VIDUSSKOLĀ

Latvijas kontūras — no ziediem

Zālienā pie Aglonas vidusskolas redzami koši rudens ziedu paklāji — daudzkrāsainas Latvijas kontūras. Tos skolēni izveidojuši par godu valsts 90. dzimšanas dienai. Katra klašu grupa salikusi savu. No mājām tika atnestas asteres, mārtiņprozes, dālijas un citas rudens puķes, bet vēsajā laikā krāsainie ziedu paklāji ilgi saglabājās, iepriecinot katru ienācēju skolā. Ikviens ārpusklases pasākums šoruden veltīts Latvijas dzimšanas dienai, stāstīja skolas direktore Lidiņa Šatilova. Skolēni piedalījušies arī lielajā valsts sakopšanas talkā. Katrā klasē notiek eseju konkurss, kas veltīts valsts gadadienai. Arī ekskursiju un pārgājienu laikā tiek uzsverts, cik skaista ir dzimtā zeme.

Labiekārto sākumskolu

Aglonas vidusskolas pirmajā stāvā smaržo pēc krāsām un ar pārsegu atdalītajā koridorā daļā redzams, ka rosās celtnieki. Skolas direktore Lidiņa Šatilova stāstīja, ka te turpinās sākumskolas klašu labiekārtošana. Izremontētas divas — 3. un 4. klasei paredzētās telpas, ievērojamu remontu piedzīvojušas skolas bibliotēkai un lasītavai atvēlētās telpas. Bibliotēka tagad atradīsies jaunā vietā. Visas telpas, kas atrodas remontējamajā gaiteni, tikušas pie jaunām durvīm. Skolēni remonta laikā mācās citās skolas telpās. Atjaunots tiek arī darbmācības kabinets. Darbi gan ievilkušies sakarā ar to, ka iepirkuma konkursā nav pieteikušies remonta veicēji. Konkurss ticis izsludināts jau laicīgi — vasaras sākumā, ar cerību, ka jūnija beigās varētu sākties remonts. Par tik mazām summām — darbiem par 13 000 latu — darītgrībētājus bija grūti atrast, atzina direktore, celtniekiem patīkot lielāki objekti un vērienīgāki darbi, nekā klašu remonts, kas savukārt skolai ir pietiekami nozīmīgi.

Šopavasār nomainīts arī skolas un in-

● No ziediem veidota Latvijas karte pie Aglonas vidusskolas.

● Aglonas vidusskolā drīzumā durvis vērs bibliotēka, kas pēc remonta pārceļta uz ērtākām telpām.

ternāta jumts. Pašlaik notiek mēbeļu pasūtīšana skolas dabaszinību kabinetiem, lai nākamajā gadā varētu uzsākt šo priekšmetu mācīšanu jau ar aprīkojumu, kas sagādāts par ES līdzekļiem un atbilstoši jaunajiem standartiem. Mēbeļu iegāde notiks par pašvaldības

līdzekļiem. Skolā labiekārtos ķīmijas, fizikas kabinetus un to laboratorijas, bioloģijas kabinetu kopā ar laboratoriju, matemātikas kabinetu. Visi dabaszinību kabineti atradīsies vienuviet — trešajā stāvā.

Lappusi sagatavoja L.Rancāne. Foto: A.Šņepsts

Latvijas vienaudzēs

Ši gada pavasari Riebiņu novada Rušonas pagastā viesojās Latgales televīzija, veidojot reportāžu Latvijas televīzijai par Latvijas vienaudzēm. Rušonas pagastā tādi ir trīs — ANTONINA BIZĀNE, ANNA KALVĀNE un VALENTĪNA LUBĀNE.

Augustā savu 90. dzimšanas dienu svinēja Anna Kalvāne. Kopā sanāca paši tuvākie un mīļākie cilvēki, viņas ģimene. Jubilāre var lepoties ar trim bērniem, sešiem mazbērniem, sešiem mazmazbērniem un vienu mazmazmazbērnu. Uz jubileju tika aicināti arī Rušonas pagasta pārstāvji. Jubilāre saņēma daudz apsveikumu, laba vēlējumu un ziedu no saviem tuviniekiem. Uzrunu teica Rušonas pagasta pārvaldes vadītājs

Pēteris Rožinskis, izsakot pateicību jubilārei par nostrādātiem gadiem dzimtajā pagastā, novēlot stipru veselību, izturību, tuvu, mīļu cilvēku klātbūtni turpmākos gados, tāpat arī saglabāt optimizmu un dzīvesprieku. Jubilāre cieņpūcēja ar savām jaunības dienu dziesmām. Patī mīļākā no tām pašai Annai ir «Bolta puča azarā».

Abām pārējām Latvijas vienaudzēm 90 gadu jubilejas vēl notiks.

I. Mičule,
Rušonas pagasta sociālā darbiniece

● Jubilāre Anna Kalvāne kopā ar pagasta pārstāvjiem Ilzi Mičuļi (no kreisās), Pēteri Rožinski, mazmeitu Elviru un mazmazmeitu Unu.

Atklāta Upursalas dabas un izziņu taka

Aglonas pagasts kļuvis bagātāks ar vēl vienu ceļotājiem pievilcīgu objektu. Piektdien, 19. septembrī te tika atklāta labiekārtota dabas un izziņu taka Cirišu ezera Upursalā. Individuāli ekskursanti vai tūristu grupas pēc pieteikuma turpmāk uz salu un atpakaļ tiks nogādātas ar postu, Upursalā varēs iepazīties ar dabas daudzveidību un civilizēti atpūsties. Šoreiz lentītes griešana notika nevis takas sākumā, bet uz tiltiņa, pie kura bija noenkurots posts. Kā vienmēr šādās reizēs tika teiktas uzrunas, izskanēja apsveikumi idejas autoriem un realizētājiem. Dabas takas atklāšanā piedalījās 9. Saeimas deputāts Jānis Klaužs, reģionālās attīstības un pašvaldību lietu ministrs Edgars Zalāns, akciju sabiedrības «Latvijas valsts meži» Dienvidlatgales mežsaimniecības vadošie darbinieki, Aglonas pagasta padomes priekšsēdētāja Helēna Streiķe, kā arī vietējie iedzīvotāji un skolēni.

Šis projekts tika izstrādāts un realizēts sakarā ar to, ka nozīmīgais kultūras piemineklis Upurkalns izsenis piesaista daudzus ceļotājus un arī vietējo iedzīvotāju uzmanību. «Novadniekam» stāstīja Dienvidlatgales mežsaimniecības vides speciāliste Sandra Līdzkrastiņa, savukārt nokļūšana uz salas bija apgrūtināta. Bez tam salas apmeklētāji ne vienmēr uzvedās civilizēti, atstājot aiz sevis atkritumus, postot dabu. Tāpēc Dienvidlatgales mežsaimniecība kopā ar Aglonas pašvaldību meklējusi risinājumu, kā šo situāciju uzlabot. Finansējums takas izveidošanai kā sabiedrībai nozīmīgas vietas labiekārtošanai iekļauts akciju sabiedrības «Latvijas Valsts meži» budžetā. Pašvaldība finansējusi motora iegādi kopīgi ar mežsaimniecību sagatavotajam postam, kas nu līdz salai aizvīzina atpūsties gribētājus. Arī tālāka dabas takas apsaimniekošana notiks sadarbībā ar pašvaldību, teica Sandra Līdzkrastiņa.

Ezeri ir pašvaldības īpašums, bet salas «Latvijas valsts mežiem» valdījumā esošās platības, atgādina Dienvidlatgales mežsaimniecības izpildītājs Antons Breidaks. Viņš stāstīja, ka vienošanās

par dabas takas izveidi noslēgta starp viņa priekšgājēju šajā amatā Jāni Klaužu un Aglonas pagasta vadību. Padomes priekšsēdētāja Helēna Streiķe nav likusies mierā, kamēr beidzot šim nolūkam atvēlēti līdzekļi un veikts arī reālais darbs. Dabas takas izveidošana uz salas gan bijusi daudz sarežģītāka, jo materiāli un darbaspēks bija jāpārvadā ar laivu vai arī pa ledu, savukārt ziemā ezers ilgi nav aizsalis. Bez tam Upursalas ainavu pa savam centās pārveidot arī bebrī, ko nācies «palūgt» pārcelties uz citu dzīvesvietu. Tagad Upursalā izveidoti labiekārtoti ceļi, ierīkotas kāpnītes, uzbūvēti skatu laukumi. Mūsu mērķis ar sakoptu vidi audzināt cilvēkus, mācīt viņiem aiz sevis atstāt sakārtotu vietu, teica Antons Breidaks, uzsverot, ka cer uz vēl lielāku sadarbību ar pašvaldību, kurā darbojas tūrisma un informācijas centrs, kas organizē tūristu plūsmu uz salu gida pavadībā. Atpūtniekiem jābūt kārtīgiem, izglītotiem, jāsaudzē salā augošie aizsargājami augi.

Jaunizveidotā taka saistīta ar tālāku infrastruktūras sakārtošanu, «Novadniekam» atzina Aglonas pagasta padomes priekšsēdētāja Helēna Streiķe. Esam priecīgi, ka ir tik daudz labu darbotiesgribošu cilvēku, kas saprata šī projekta nozīmīgumu un to atbalstīja, viņa teica. Protams, takas apsaimniekošana uzliks papildus pienākumus, bet tajā pašā laikā piesaistīs arī vairāk tūristu, savukārt skolēniem taka sniegs jaunas zināšanas par dabu, mācīs to saudzēt. Posta «kapteiņa» pienākumi uzticēti algotam darbiniekam, Cirišu ezera atpūtas vietas pārvaldniekam Genādijam Silickim.

Upursalas dabas takas maršruts ved pa pusi salas, sākot no posta piestātnes salas dienvidaustrumos, un virzās rietumu virzienā salas vidienē līdz Upurkalnam, pēc tam atpakaļ gar krastu līdz Milestības kalniņam un piestātnēi. Takas garums ir 1,8 kilometri.

Ciriša ezers ir īpaši aizsargājama teritorija — dabas parks. Galvenās vērtības ir botāniski savdabīgās ezera salas ar platlapju mežiem un tur augošajiem retajiem augiem. Konstatētas 617 paparž-

● Dabas takas atklāšanā Aglonas pagastā piedalījās 9. Saeimas deputāts Jānis Klaužs — viens no idejas autoriem un virzītājiem, kā arī reģionālās attīstības un pašvaldību lietu ministrs Edgars Zalāns, akciju sabiedrības «Latvijas valsts meži» vadošie darbinieki un citi, kas devuši savu ieguldījumu takas izveidē.

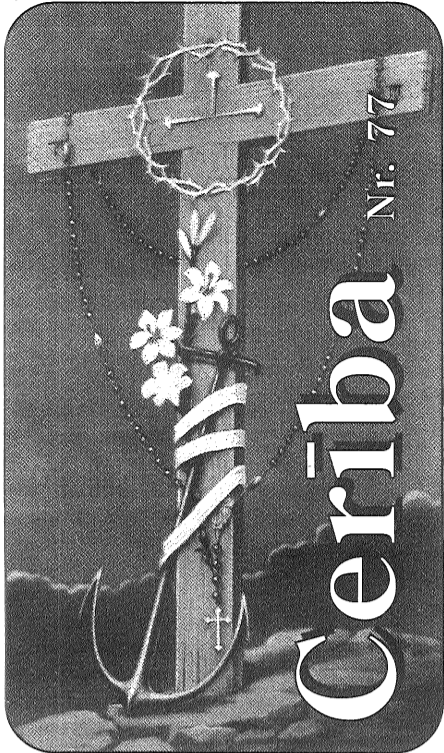
● Pēc dabas un izziņu takas oficiālas atklāšanas posts ar pirmajiem takas apmeklētājiem uzņēmis kursu uz Upursalu. Foto: A.Šņepsts

augu un ziedaugu sugas, 19 no tām ir aizsargājamas. Lai saglabātu dabas vērtības, nav pieļaujama neorganizēta ezera un tā apkārtnes izmantošana — maksķerešana, peldēšana, zvejošana, medības. Upursala ir lielākā no Ciriša ezera salām un aizņem 18,4

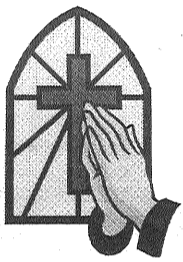
hektārus lielu platību. Sākot ar 2004. gadu, tai piešķirta dabas lieguma zona. Uz tās konstatēti Latvijā un Eiropā īpaši aizsargājami biotopi, nogāžu un gravu meži, pārmitri platlapju meži, kā arī aizsargājamas putnu un bezmugurkaulnieku sugas. Salas augstā-

kā virsotne — pilskalns Upurkalns, kas atrodas 160,3 metrus virs jūras līmeņa. Sala savulaik kalpojusi par apmetnes vietu. Jau pagājušā gadsimta trīsdesmitajos gados salā bija ierīkota labiekārtota taka apmeklētājiem.

L.Rancāne

Cerība
Nr. 77

Lūgšana

Svētie erceņģeļi Miķeļi, Gabriēl un Rafaēl un visi svētlaimīgo garu pulki, kas kalpojat Dievam, aizlūdziet par mums un par visu Dieva Baznīcu, lai mēs kļūstam Kristus apsolījumu cienīgi un lai jūsu lūgšanu dēļ mēs ieejam laimes kopībā uz mūžu mūžiem.

Pielūdzot Viņu, kuru uzlūkojot jūs smeļat prieku un kura skaistums jūs sātina, atcerieties mūs, ko vēl svaids šīs zemes dzīves viņi. Aizlūdziet par mums, lai uz jūsu lūgšanu rokām mēs tiekam nesti pie Dieva.

Āmen.

Jānis no Fekānas

NO VĒSTURES

Viņš sevi upurēja Dievam un Baznīcai

Šogad aprit 50 gadi, kopš zemes klēpi pēc ilgās un smagas slimības tika guldīts 1958. gada 1. oktobrī Rīgā mirušais arhibīskaps metropolīts ANTONIJS SPRINGOVIČS (attēlā). Priesteri vēl labi atceras daudz gados vecākie Latgales un arī Preiļu rajona ļaudis.

A.Springovičs bija dzimis 1876. gada 31. oktobrī Rēzeknē. Par viņa dzīvi un darbību ir daudz rakstīts gan Latvijā, gan ārzemēs. Vatikāns sirno metropolītu raksturoja kā dziļas ticības vīru, kurš nekad savā darbā nav zēlojis pūliņus. Otrā pasaules kara laikā viņš palika kopā ar savu tautu un tāpat skubināja rīkoties arī savus priesterus. «Es palieku savā vietā, jūs palieciet savās draudzēs!» — tāda bija metropolīta devīze.

Daļu augstākās garīdzniecības vācieši ar varu izveda no Latvijas, bet bija vairāki gadījumi, kad savu draudzi atstāja prāvesti, pamezdami ticīgos Dieva ziņā. Kad tādi «bēgļi» ieradās Rīgā pie metropolīta, lai atvadītos, viņš tos nekavējoties nosūtīja uz Svētā Franciska baznīcu Rīgā, lai tie tur notur garīgos vingrinājumus un nopietni pārdomā par Priesterības augsto uzdevumu — vienmēr būt kopā ar savas draudzes ticīgajiem. Grimstošo kuģi kapteinim ir jāatstāj pēdējam...

Metropolīts A.Springovičs pierādīja, ka viņa vieta ir pie tautas un garīdzniekiem, viņa pienākuma apziņa un atbildības izjūta Dieva priekšā lika viņam palikt savā vietā, palikt Latvijā.

Tagad, pēc 50 gadiem, kad metropolīts atdusas Svētā Miķeļa kapos Rīgā, varam būt bezgala pateicīgi Dievam un Aglonas Dievmātei par viņa rīcību. Ja metropolīts, paklausot vācu militārajai varai, 1944. gada rudenī būtu atstājis savu dzimteni, Latvijā ticības lietās būtu noticis tas pats, kas Baltkrievijā un Ukrainā, kur ticīgā tauta palika bez saviem garīgajiem ganiem.

Ko tas nozīmē? Vien to, ka mums nebūtu Garīgā semināra, kura darbība 1946. gada 7. martā ar metropolīta pūliņiem tika atjaunota. Seminārs ar nelieliem pārtraukumiem darbojās visu laiku un sagatavoja jaunus garīdzniekus ne vien Latvijai, bet no 1968. gada arī kandidātus Baltkrievijai, Igaunijai, Ukrainai, Kazahijai. Tagad daudzi no viņiem šajās zemēs ir bīskapi. Garīgais seminārs šajā laikā sagatavoja ap 200 priesteru.

Metropolīts A.Springovičs 1947. gada 25. jūlijā Svētā Franča katedrālē par bīskapiem konsekrēja profesoru Pēteri Strodu un Kazimīru Duļbīnski, kuri turpināja metropolīta iesākto darbu un sekmīgi vadīja Latvijas katoļu garīgo dzīvi.

Trīs Garīgā semināra audzēkņus (Pēteri

Švirktu MIC, Jāzepu Ančevski un mani, šī raksta autoru) 1957. gada 30. maijā Svētā Jēkaba katedrālē semināra rektors, bīskaps Pēteris Strods ordinēja par priesteriem. Pēc dažām dienām metropolīts A.Springovičs mūs aicināja pie sevis. Viņš tēvišķi uzrunāja un svētīja, atgādinādam, ka grūtības ar Dieva žēlastību noteikti būs pārvaramas, aicināja kalpot ticīgajiem jebkuros apstākļos. Nobeigumā viņš katram pasniedza Jēzus Sirds svētbildi. Kaut arī tajā laikā metropolītam rītēja jau 80. mūža gads, viņš vēl izskatījās mozs.

Vasarās, izmantojot Baznīcas likumu privilēģijas, vecākie garīdznieki izbrauca uz vienu mēnesi atvaļinājumā veselības uzlabošanai. Tā es 1958. gada septembrī kalpoju Svētā Alberta baznīcā, kamēr prāvests ārstējās Krimā. Jau tajā pašā mēnesī kļuva zināms, ka metropolīts jūtas slikti. Pēc atgriešanās viņš tika ievietots P.Stradiņa slimnīcā, kas atrodas blakus Svētā Alberta baznīcai. Slimniekam bija atsevišķa palāta. Viņš gatavojās smagai operācijai. Man kādu rītu ap pulksten 6.30 lūdza uz slimnīcu aiznest metropolītam Vissvēto Altāra sakramentu. Mani pavadīja un par slimnieku rūpējās viņa radniece, ārste Ģertrūde.

Vislielākais pārdzīvojums man bija, kad iegāju palātā. Slimnieks jau bija sagatavojies Pestītāja pieņemšanai. Pasniedzu viņam Kristus Miesu. Pēc tam trijātā skaitījām 14. gadsimta sākumā sacerēto lūgšanu, ko bija iemīlējis Svētais Ignāts Lojola «Anima Christi...» (Kristus dvēsele...).

Operācija tika veikta, bet slimnieks nespēja atlabt. 1. oktobrī saņēmām sēru vēsti, ka metropolīts slēdzis acis uz mūžu. Visās Rīgas baznīcās atskanēja sēru zvani.

Sākās gatavošanās bērēm. Garīgā semināra inspektors lūdza man palīdzību vadīt liturģiskās ceremonijas Svētā Jēkaba katedrālē.

5. oktobrī metropolīta zārku ienesa katedrālē un novietoja uz augsta postamenta. Nākamajā dienā notika sēru dievkalpojums. Jau iepriekš pie zārka lūdzās ticīgie no visas Latvijas. Ieradās visi Latvijas priesteri un viesi no Lietuvas, Igaunijas un citurienes. Dievkalpojumu vadīja bīskaps Pēteris Strods. Sevišķi svinīgs bija atvadu rīts «Castrum doloris» (Sēru noņemne).

Pie metropolīta zārka pulcējās dievkalpojuma vadītājs bīskaps P.Strods, bet ap zārku vēl četri celebranti ar diviem asistentiem. Pirmais bija Viļņas un Paņevēžas Apustuliskais Administrators bīskaps Juliāns Stepanovičs, otrs — Kauņas un Vilkavišķu Apustuliskais Administrators kanoniķis Dr. J.Stankevičs, trešais — Viļņas kapitula kanoniķis, bet ceturtais — prelāts Staņislavs Vaikulis.

Apvienotais koris izcilā ērgelnieka Franča Rutkovska vadībā visus dziedājumus izpildīja ļoti profesionāli.

Metropolīts Antonijs Springovičs bija liels zirgu mīlotājs un tāpēc privātās sarunās bija izteicies, ka vēlētos, lai pēdējā gaitā viņu pavadītu ar liķratiem, kurus vilktu vairāki zirgi. Tā bija 1935. gadā 18. martā mirušā Svētā Krēsla sūtņa Antonija Cekīni bērēs Rīgā. Taču metropolīta mirstīgās atliekas uz kapsētu veda smagajā automašīnā. Visi pavadītāji lielo ceļa gabalu gāja kājām.

Aplūkojot pirms 50 gadiem izdarītās fotogrāfijas, var pārliecināties, cik krāšņas bija bēres. Gājiena priekšā krustu nesa Garīgā semināra audzēkņi, tad draudze ar vainagiem, priesteri un smagā automašīna. Tikai aiz tās gāja piederīgie un ticīgā tauta.

Visu gājienu vēroja Rīgas iedzīvotāji, kas bija pulcējušies ielās. Strādāja kinooperatori, lai saglabātu šo vēsturisko notikumu citām paaudzēm. Nesen viņi piedāvāja šos materiālus noskatīties, ir izgatavotas filmu kopijas, lai cilvēki varētu to visu noskatīties, tādējādi kavējoties atmiņās.

Svētā Miķeļa kapos metropolītu A.Springoviču apbedīja mūrētā kapā blakus jau minētajam Svētā Krēsla sūtnim A.Cekīni. Bija sprediķi vairākās valodās, virs kapa — ziedu un vainagu kalns. Tās patiešām bija krāšņas un svinīgas bēres.

Vēlāk uz kapa tika uzstādīts piemineklis, kurā redzam metropolīta fotogrāfija, darbības gada skaitļi un uzraksts — «**Upurējis visu sevi Dievam un Baznīcai**».

Priesteris A.Budže

Rēzeknes – Aglonas diecēzē iesvētīts priesteris

Rēzeknes – Aglonas bīskaps Jānis Bulis Rēzeknes Sirds katedrālē par priesteri ordinēja diakonu ANTONU JUSTU.

Lai svinētu šo skaisto un svinīgo Sv. Misi, bija ieradušies vairāki priesteri no dažādām draudzēm, kā arī Rīgas Garīgā semināra direktors pr. Edgars Cakuls, rektors pr. Juris Jalinskis un Gaļīgā semināra audzēkņi. Uzrunājot ticīgos, bīskaps Jānis Bulis runāja par priesteri aicinājumu un kalpojumu. Lai uzsāktu šo ceļu uz priesterību, ir jābūt Dieva aicinātam. Svarīga ir arī intelektuālā spēja, lai viņš vēlētos iegūt zināšanas un vēlāk tās sniegt citiem. Protams, būtiska ir morālā stāja, svarīgi, lai priesteris dzīvotu atbilstoši savam aicinājumam un būtu paraugs ticīgajiem.

Sv. Mises noslēgumā bīskaps aicināja ticīgo tautu lūgties par priesteriem, lai viņiem būtu spēks kalpot ticīgajiem, kā arī neticīgajiem, sludinot Evaņģēliju, nesot Kristus gaismu un mudinot atgriezties uz pestīšanas ceļu. Bīskaps Jānis Bulis izteica sirsniņu pateicību priesteri Antona Justa tu-

● Ordinācijas Mise Rēzeknes Svētās Sirds katedrālē. Attēlā pa labi jaunais priesteris Antons Justs.

viniekiem, Varakļānu draudzes dekānam Antonam Boldānam, draudzes locekļiem un visiem klātesošajiem.

Sveicot jauno priesteri, sirsniņus vārdus teica arī Garīgā semināra rektors pr. Juris Jalinskis un semināra audzēkņi. Priesterim tika uzdāvināts biķeris un patēna, kas tika sūtīti no tautiešiem Amerikā. Noslēdzot svinīgo Sv. Misi, bīskaps deva svētību jaunajam mācību gadam semināra audzēkņiem, studentiem un skolniekiem.

Jaunais priesteris Antons Justs pateicās bīskapam un visiem klātesošajiem, kas piedalījās Sv. Misē. «Par priesterību domāju jau no bērnības. Sākumā tas bija tā nenopietni — kā jau bērnam. Aicinājums veidojās pamazām, arī redzot draudzes dekāna Antona Boldāna piemēru, — tas deva stiprinājumu. Pamatā aicinājumu sajutu lūgšanās, sapratu, ka vēlos kalpot Kungam īpašā veidā. Daudz lūdzos šajā nodomā, paļāvībā uz Dievu, lai Viņš man palīdz saprast to, kāda ir Viņa griba.»

Priesteri māte stāstīja, ka jau bērnībā novērojusi, ka Antons varētu kļūt par priesteri. «Uzticēju Dievam dēla ceļu,» saka jaunā priesteri māte, būdama ļoti pateicīga Dievam.

«*Katoļu Baznīcas Vēstnesis*»

ŠAUBAS PAR DIEVU IR TICĪBAS NĀVE.

Daugavpils Dievmātes baznīcu apmeklēja Valsts prezidents Valdis Zatlers

Divu dienu vizītes laikā, kas risinājās 25. un 26. augustā, Daugavpili apmeklēja Valsts prezidents Valdis Zatlers ar kundzi. Apmeklējuma programmā bija iekļauta arī vizīte Daugavpils Dievmātes baznīcā. Lai gan par šo notikumu nebija plaši ziņots, dievnamā tomēr bija ieradusies daudz draudzes ticīgo.

Pie baznīcas prezidentu sagaidīja Dievmātes draudzes komitejas priekšsēdētājs, pazīstamais keramiķis un mākslinieks Jānis Sainikovskis, kā arī Sv. Pētera draudzes pārstāvis. Prezidents ar kundzi un Daugavpils pilsētas domes priekšsēdētāja Rita Strode tika aicināti dievnamā.

Baznīcas ērģeļu skaņas pauda prieku, viesus sagaidīja septiņi triju Daugavpils katoļu draudžu priesteri. Bērni prezidentam un viņa kundzei pasniedza ziedus. Ziediem rotāts bija arī baznīcas altāris. Prezidentam un viņa kundzei bija sagatavota arī Sv. Pētera draudzes viesu grāmata, jo pilsētā tiek remontētas ielas un ierasties šajā dievnamā augstie viesi nevarēja.

Valdi un Lilitu Zatlērus uzrunāja dekāns Aleksandrs Madelāns:

● Tikšanās laikā Daugavpils Dievmātes baznīcā Valsts prezidents Valdis Zatlers (attēlā vidū) atstāja ierakstu viesu grāmatā — «Kalpojot Dievam, Jūs kalpojat cilvēkiem. Kalpojot cilvēkiem, Jūs kalpojat valstij.»

«Mēs priecājamies un pateicamies Dievam, ka mums ir brīva Latvija

un prezidents, kuru cienām.» Dekāns piebilda, ka vizīte ir liels pa-

godinājums ticīgajiem, kā arī iepazīstināja ar katoļu draudžu dzīvi

Daugavpilī. «Pilsētā darbojas trīs baznīcas, tajā skaitā Sv. Pētera baznīca, kurai ir jau 160 gadi. Jauns dievnamš uzcelts un atklāts pirms diviem gadiem. Pēc izdalītajām Ziemassvētku oblatēm var secināt, ka Daugavpilī ir ap 20 000 katoļticīgo. Dievkalpojumi ticīgajiem notiek latviešu, poļu, krievu un arī lietuviešu valodā, tie ir plaši apmeklēti, bet pie altāra visās trijās baznīcās piekalpo daudz zēnu un jauniešu. Baznīcu korus vada profesionāli diriģenti un ērģelnieki. Ar draudžu locekļu gādību baznīcas tiek uzturētas labā stāvoklī. Grūtības, kas mūs reizēm piemēlē, pieveicam ar lūgšanām un Dieva palīgu. Visu atzīto konfesiju starpā Daugavpilī valda draudzīgas attiecības. Savās lūgšanās mēs lūdzam par mūsu dzimtenes labklājību un arī par prezidentu,» noslēgumā minēja dekāns Aleksandrs Madelāns.

Arī prezidents Valdis Zatlers uzrunāja Daugavpils Dievmātes baznīcā sapulcējušos un atstāja ierakstu viesu grāmatā. Pēc tikšanās, atstājot baznīcu, Valsts prezidents Valdis Zatlers atvadījās, sniedzot roku arī gados vecākajām draudzes pārstāvēm.

Priesteris P.Turonoks

29. septembris – svēto erceņģeļu Miķeļa, Gabriēla un Rafaēla piemiņas diena

Ercēņģeļi Miķelis, Gabriēls un Rafaēls ir svēti, tomēr atšķiras no citiem svētajiem, jo ir eņģeļi, proti, garīgas bezķermeniskas būtnes, kuru esamībai mēs ticam. Kas ir šīs garīgās būtnes, par kurām tik daudz runājuši Baznīcas tēvi?

Svēto erceņģeļu svētkus Baznīca svin jau no V gadsimta, kad Romas ziemeļaustrumos tika iesvētīta bazilika svētā Miķeļa godam. Svētie Raksti Vecajā Derībā vairākkārt piemin Miķeli jeb Mihaēlu un Gabriēlu; par eņģeli Rafaēlu mēs uzzinām no Tobija grāmatas. Jaunajā Derībā eņģelis Gabriēls pasludināja Jāņa Kristītāja un Jēzus dzimšanu, savukārt erceņģelis Miķelis ir attēlots kā debesu armijas vadonis, sātana uzvarētājs lielajā cīņā laiku beigās.

Svētkos tiek godināti visi eņģeļi, kas ir Dieva vēstneši, atklāj Kunga gribu, izpilda Viņa pavēles, dzied un slavē Viņa godību un kam ir uzticēta kā atsevišķu cilvēku, ģimeņu, draudžu un diecēžu, tā arī visas Baznīcas aizsardzība.

MIĶELIS

Svētā Miķeļa vārds ebreju valodā nozīmē «Kas ir kā Dievs?». Saskaņā ar tradīciju tad, kad Lucifers sacēlās pret Dievu un pierunāja sacieties arī daļu eņģeļu, erceņģelis Miķelim bija jāiesaucas: «Kas ir kā Dievs?» un ar šo saucienu jāizsludina karš pret sātanu.

Kristīgajā tradīcijā Miķelis ir pirmais un galvenais eņģelis citu eņģeļu vidū, un Dievs viņu ir apveltījis ar īpašu uzticību. Daniēla grāmatā viņš ir nosaukts par vienu no galvenajiem sargeņģeļu priekšniekiem (Dan 10,13) un par lielo eņģeļu valdnieku (Dan 12,1). Svētais Miķelis ir pieminēts arī Jāņa Atklāsmes grāmatā, kur aprakstīts karš, kas norisinājās Debesīs.

Apustulis Pāvils svēto Miķeli dēvē par taisnības un tiesas, žēlastības un apžēlošanas eņģeli. Tieši Miķelim ir uzticētas Debesu atslēgas.

Ņemot vērā Svētajos Rakstos minēto, kristīgā tradīcija svētajam Miķelim piedāvā četras funkcijas: cīnīties pret sātanu; izglābt ticīgo dvēseles no ienaidnieka varas, jo īpaši nāves stundā; būt par Dieva cilvēku (Vecajā Derībā – ebreju, Jaunajā Derībā – kristiešu) aizstāvi; saukt prom dvēseles no zemes un vest tās tiesas priekšā.

Ikonogrāfijā svēto erceņģeli Miķeli attēlo tunikā ar gana nūju un kā karavīru ar ieročiem. Viņa atribūti ir globuss, krusts, nūja, zobens, sātans pūka izskatā zem viņa kājām, vairogs ar uzrakstu «Quis ut Deus?» («Kas ir kā Dievs?»), svāri u.c.

Ercēņģelis mums var palīdzēt pazīt garus un cīnīties par labo mūsos un visā cilvēcē.

GABRIĒLS

Svētā Gabriēla vārds ebreju valodā nozīmē «Dieva spēks». Īpaši labi mēs viņu pazīstam tāpēc, ka viņš ir ļoti būtiska persona Lūkasa evaņģēlijā. Dievs izvēlējās erceņģeli Gabriēlu, lai tieši viņš pasludinātu lielos mesianisko laiku noslēpumus.

Ar erceņģeli Gabriēlu Jaunajā Derībā sastopamies vairākkārt: viņš paziņoja Zaharijam par dēla piedzimšanu (Lk 1,11 – 18), pasludināja Jaunavai Marijai ziņu, ka tā ieņems no Svētā Gara (Lk 1, 19 – 20), sapņi aicināja Jāzepu nebīties ņemt Mariju pie sevis (Mt 1, 20 – 24), mudināja viņu celties un ar Bērn un Viņa māti bēgt uz Ēģipti (Mt 2,13), aicināja Svēto ģimeni atgriezties Izraēlas zemē (Mt 2, 19 – 20), stiprināja Jēzu Olivdārzā (Lk 22,43), paziņoja sievietēm par Kunga Jēzus augšāmcelšanos (Mt 28, 5 – 6), uzrunāja klātesošos pēc Kunga aiziešanas Debesīs (Apd 1,10).

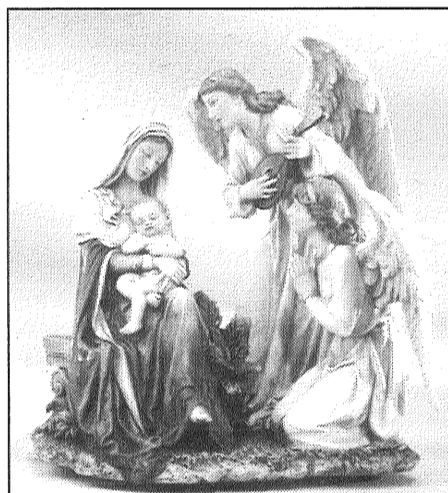
Ercēņģelis Gabriēls ir pasludinātājs – labo ziņu vēstnesis. 1951. gadā pāvests Pij XII svēto Gabriēlu pasludināja par telegrāfa, telefona, radio un televīzijas aizbildni. Ercēņģelis tiek godāts arī kā diplomātu, filatēlistu, sūtņu un pastnieku aizbildnis.

RAFAĒLS

Svētā Rafaēla vārds nozīmē «Dievs ir dziedinājis». Tobija grāmatā svētais Rafaēls atklāj, ka ir viens no septiņiem eņģeļiem, kas stāv Kunga Majestātes priekšā (Tob 12,15). Viņam piemīt spēks dziedināt un gūt uzvaru pār ļaunajiem gariem.

Mēs varam lūgt svētā Rafaēla aizsardzību ceļojumos un slimībās, kas skārušas gan mūs pašus, gan mums tuvus cilvēkus. Svētais Rafaēls ir aptiekāru, slimnieku, ārstu, svētoceļnieku, ceļotāju, emigrantu un bēgļu aizbildnis.

Izmantoti ārzemju preses un interneta materiāli

CITUR LATGALĒ

Pāvesta legāts apmeklēs Elernes baznīcu

28. septembrī pulksten 12.00 Apustuliskais nuncijs Baltijas valstīs Pēteris Stefans Curbrigens apmeklēs Elernes Kunga Jēzus Debesskāpšanas Romas katoļu draudzi, kur vadīs svinīgu dievkalpojumu. Nuncijs pasniegs draudzes locekļiem Romas pāvesta Benedikta XVI svētību.

Pāvesta legāta galvenais pienākums ir nodrošināt, lai vienotība starp Apustuļu Krēslu un Baznīcām pastāvīgi nostiprinātos un kļūtu arvien ciešāka. Pāvesta legāts:

1) paziņo Apustuļu Krēslam par apstākļiem, kuros atrodas Baznīcas, kā arī par visu, kas ir saistīts ar Baznīcas dzīvi un draudzes locekļu labklājību;

2) ar darbu un padomiem palīdz bīskapiem;

3) bīskapu iecelšanas gadījumos nosūta vai piedāvā Apustuļu Krēslam kandidātu sarakstu;

4) pastāvīgi veicina mieru, progresu un dažādu tautu sadarbību;

5) kopā ar bīskapiem uztur sadraudzības saites ne tikai starp katoļu Baznīcu un citām Baznīcām, bet arī ar citu reliģiju pārstāvjiem;

6) sadarbībā ar bīskapiem ievēro attiecības ar valsts vadītājiem visu, kas attiecas uz Baznīcas un Apustuļu Krēsla misiju;

8) īsteno pilnvaras un izpilda citus uzdevumus, kurus viņam izvirza Apustuļu Krēsls.

J.Bulašs, Elernes Romas katoļu draudzes pāvests

TIE, KAS NEPAZĪST DIEVU, NAV SPĒJĪGI PAZĪT ARĪ SĀTANU.

Krievijas ceļojuma piezīmes. Apkārt Peipusam

Turpinājums. Sākums «Novadnieka» 9., 16. septembra numuros

Bedrainā, bet unikālā Pleskava

Ceļojuma ceturrtā diena. Maršruts: Vibuti — Pleskava — Snetogorskas klosteris — Sokoļihaskalns — Piskoviči — Zagorici. Dienā tiek mēroti 37 kilometri.

«Pleskava mūs sagaida ar pamatīgi bedrainām ielām, neskaitāmām karaspēka daļām un smirdīgiem kravas auto, bet visu atsver pirmais klosteris. Ieejas maksa dārga, bet var apskatīt unikālas XII gadsimta freskas. Tādas esot gandrīz vai vienīgās Krievijā.»

Ne tikai senās freskas, bet visa Pleskavas vēsture ir unikāla un bagāta ar dažādiem notikumiem, no kuriem lielākā daļa saistās ar cīņām un kaujām, aizstāvēt pilsētu. Rakstos Pleskava pirmo reizi minēta 903. gadā un saistīta ar kņaza Igora precībām ar zemnieku meiteni Olgu. Tajā laikā Pleskavas un Veļikajas upes satecē arī tika likti pamati Pleskavas cietoksniem, kas pamazām kļuva par vienu no Krievzemes lielākajiem un varenākajiem tirdzniecības un militārajiem centriem.

Jāatzīmē, ka pēc kņaza Igora nāves Olga valdīja pār Kijevas zemēm, jo viņas dēls Svjatoslavs tajā laikā vēl bija pārāk mazs.

Skolas vēstures grāmatās esam mācījušies gan par cīņām ar vācu krustnešiem, gan zviedru karapulkiem. 1240. gads — Aleksandra Ņevska uzvara pār zviedriem. 1242. gads — Ledus kauja uz Peipusa ezera. Tās ir tikai dažas no pilsētas vēstures svarīgākajām lappusēm pirms daudziem gadsimtiem. Ne mazāk interesanti notikumi Pleskavā risinājušies arī vēlākos laikos.

Slavenais Pleskavas Kremlis

«Gide par mums sajūsmā, ka esam tādu gabalu mērojuši ar *veļukiem*. Viņa ir ļoti laipna un izpalīdzīga, kad mēģinām noskaidrot, vai nepieciešams reģistrēties. Pastā iedotas anketas, kas esot jāaizpilda. Saprotam, ka to paveikt nav mūsu spēkos, tāpēc nolemjam riskēt un neregistrēties vispār.»

Pleskavas Kremlis, izrādās, atjaunots pagājušā gadsimta septiņdesmitajos gados, pateicoties kādam Leņingradas arheologam. Otrā pasaules kara laikā Pleskava tikusi praktiski pilnībā nopostīta, lēš, ka sabomboti 94 procenti pilsētas. Un to paveica krievu lidmašīnas! Padomju virspavēlniecība bija pavēlējusi ieņemt pilsētu Padomju Armijas dienā, tieši 23. februārī. Pasākums draudējis neizdoties, taču pavēlēm nedrīkstēja neklausīt, tāpēc bombardēja.

Krievu armiju pilsētā sagaidījuši tikai ap 200 cilvēku. Pārējie bija pamukuši mežos vai jau iepriekš evakuējušies. Pirms kara Pleskavā bija ap 60 000 iedzīvotāju, tagad — ap 200 000.

Arī Kremlis cietis Staļina režīma laikā, vairākas baznīcas nojauktas, palikusi tikai viena un tajā pašā padomju laikos bijis ierīkots ateisma muzejs. Par laimi, ikonas nav tikušas iznīcinātas.

Arī gidei nicīga attieksme pret Staļinu un viņa piekopto politiku. Visi mil kņazienu Olgu un neieredz Staļinu. Pilsētas centrā pieminēklis Olgai, ko Pleskavai dāvinājis kāds mūsdienu jaunbāgātņieks.»

Ceļotāji stāsta par saviem vērojumiem Pleskavā. Šķiet, galvenais ieguvums no Padomju Savienības sabrukuma ir tas, ka krievu cilvēkiem ir atdota ticība. Tiek atjaunotas baznīcas, celti krusti svētvietās. Autoparks gan pārsvarā sastāv no žigulišiem, bet netrūkst arī dārgu džipu, toties vidēji dārgu ārzemju auto pamaz.

Vikings no Padomju ielas

2004. gadā kāda no vietējām Pleskavas firmām Padomju (Sovetskaja) ielā grāvisies būvēt modernu ofisu ēku. Uz būvdarbu vietu atbraukušie arheologi tur atraduši bronzas kausu, svarus un dažus atsvariņus, kas datēti ar X gadsimtu. Visi šie priekšmeti vēstures materiālos aprakstīti kā vikingu apbedīšanas rituālos izmantotas lietas, taču par to nozīmi zinātnieki joprojām strīdas.

● Sokoļihaskalns un pieminēklis Aleksandram Ņevskim un viņa karadraudzei. Milzīgā izmēra dēļ to no dažādām pusēm var redzēt vēl pirms nokļūšanas Pleskavā.

Viena no versijām, ka mirušā vikinga apbedīšanas ceremonijā meitene katram no ceremonijas dalībniekiem pienesa kausu, kur klātesošie mazgājās, bet pēc tam kausu lika apbedījumā. Otra versija — mirušajam deva kausu viņa aizsauls dzīvei, lai valkiras (skandināvu mitoloģijā karavīgas jaunavas, kas izlēma cīņas likteni) tajā varētu apmazgāt vikingam kājas.

Svari un atsvari liecina par to, ka vikings bija ne tikai karotāji, bet arī veiksmīgi tirgoņi. Zināms, ka toreiz nauda tika vērtēta pēc svara, jo monētām nominālu nebija.

Turpinot izrakumus, arheologi atrada sievietes apbedījumu, pēc visa spriežot, tā bija kāda varena vikinga dzīvesbiedre. Par to liecina kapa iekārtojums un tur paslēptie daudzskaitlīgie bronzas un dzelzs priekšmeti.

Šie atradumi ir apliecinājums, ka senos laikos Pleskavas zemēs mituši arī vikings.

Pa ceļam uz Tolbicu

Ceļojuma piektā diena, ar velosipēdiem jāveic 65 kilometri. Maršruts: Zagorici — Murovici — Obiža — Tolbica — Zaļītas sala — Jerhnovo — Mešokoļa — atpakaļ mežā.

Ikdienišķu piedzīvojumu pa pilnam. Kādam no velosipēdistiem pieķērusies ērce. Pats trakākais, ka ne visi ir potējušies, remantadina arī līdzī nav, toties pretiedeguma krēma pa pilnam.

«Turpinās medicīniskie negadījumi, Millīnam suns iekampj kājā. Pats, mediķis būdams, sevi nevarot ārstēt, tādēļ meitenes steidz palīgā. Par laimi, nekas nopietns, daži suņa zobu nobrāzumi.»

Pa ceļu minoties, strauji tuvojamies *mocim*. Izskatās, ka tas ir kādus gadus vecāks par mums pašiem, bet trīs vecus, kas uz tā sasēduši, vizina uz priekšu, ka prieks. Mūsu sportiskā grupa viņus pret kalnu apdzēn.»

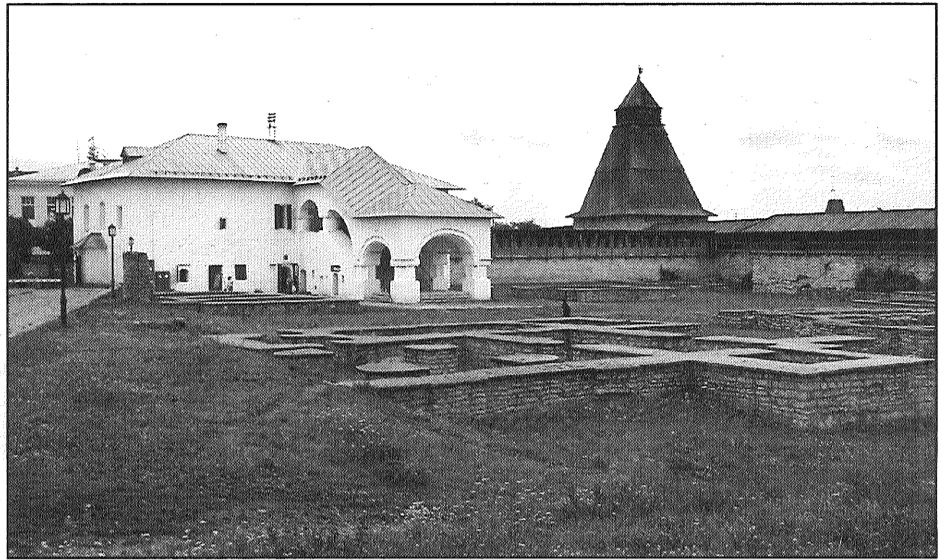
Zaļītas sala un tēvs Nikolajs

Beidzot klāt Tolbica, kur pēc Pleskavas gides stāstītā, atiet kuģītis uz Zaļītas salu. Līdz kuģītim vēl laiks, ceļotāji veikalā iepērkas pusdienām. Uz salas būšot tikai stunda laika visu izstaigāt.

«Zaļītā tiekam pie kūpinātām zivīm, pēc visa spriežot — nelegālās, tomēr garšo labi. Sala izskatās apbūvēta, arī mājas neizskatās pamestas. Te pastāvīgi dzīvo ap 20 cilvēki, pārējie vasarās sabraucot kā atpūtnieki.»

Pa vasaru satiksme ar kuģi. Smagākas kravas un celtniecības materiālus ziemā ved pa ledu. Te var uzņemt klasisko krievu kino par sādžas dzīvi. Ielas neasfaltētas, redzam tikai divus auto — vienu *pažarnieku*, otru, kas ved preces uz veikalu.

Uz salas atjauno baznīcu un visi stāsta par tēvu Nikolaju (Nikolaju Gurjanovu), ko uzskata par svētu un dēvē kā dziednieku. Tēvs Nikolajs miris 2002. gadā, pie kapa re-

● Pleskavas Kremlis. Priekšplānā redzami iznīcināto baznīcu pamati. Šīs ieliņas abās pusēs kādreiz bija 18 (!) nelielas baznīcas, kas atradās līdzās viena otrai.

● Zaļītas sala. Otrs tās nosaukums ir Nižnijas sala, jo kopā ar Verhnija un Talabska salu ietilpst Talabsku salu grupā. Padomju laikos uz salas bija kolhozs Zaļīta, bet uz Verhnijas salas — Belova vārdā nosauktā kopsaimniecība. Tāpēc vietējie iedzīvotāji salas pašlaik sauc bijušo kolhozu vārdos. Lai gan Zaļītas sala ir trešā lielākā Pleskavas ezerā, tomēr visblīvāk apdzīvotā.

● Uz Zaļītas salas atrodas tēva Nikolaja kaps. Cilvēki šurp dodas kā uz svētvietu, jo tēvs ar savām dziednieka spējām daudziem ir palīdzējis atgūt veselību. Zināms, ka savos garīdznieka gaitu pirmssākumos tēvs Nikolajs kalpojis Paņevēžā un bijis biežs viesis arī Daugavpilī.

dzam lūdzamies sievietes. Mūs aizved arī uz viņa māju. Tur pavisam neliela virtuvīte un viena istabiņa, pilna ar svētbildēm. Pašam bijusi tikai gulta un skapis. Ļoti askētiski dzīvojis, kas mūsdienās liekas nereāli.

Pie mājas daudz baložu. Tēvs Nikolajs ļoti milējis un kopis šos putnus. Cilvēkiem daudz palīdzējis, tāpēc visi viņu atceras un joprojām mīl. Stāsta, ka viņš uz salas stādījis kokus. Lai aug, jo lauksaimniecībai uz Zaļītas nav kur izvērsties. Nepieciešamos produktus tik un tā atved no sauszemes.»

Pēc salas apmeklējuma ceļš pretī bezceļam. Grupa pat nomaldās. Gluži kā neku-

rienē stāv daži *uaziki* un viena *Volga*. Atskan joki, ka pēc pāris dienām turpat netālu būšot arī 15 pamesti velosipēdi un skeletiņi blakus. Kamēr satiktais tantuks parāda, kur apmesties, ir jau ap 22.00 vakarā.

«Naktī piebrauc vietējie miliči. Domājam, viss — dabūsim trūkties par telšu celšanu un ugunsкура kurināšanu meža vidū. Tomēr nekas traks, mēs viņus neinteresējam. Pavaicā tikai, vai svešiniekus neesam redzējuši. Izrādās, ezera apkaimē savairojušies laivu motoru zagļi. Šie cenšas tīrīt vainīgos.»

Turpinājums sekos.

L. Kirillova

BALVU RAJONĀ

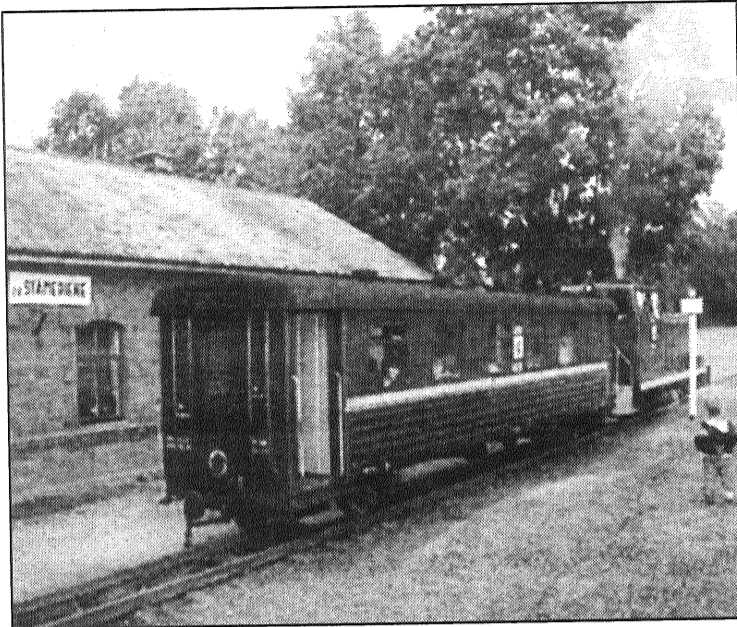
Čuk, čuk bānītis

Laika gaitā transporta līdzekļi gan mainījušies un attīstījušies, gan arī saglabājušies vecie. Piemēram, Gulbenes – Alūksnes dzelzceļa posms ir vienīgais vispārējās lietošanas šaursliežu dzelzceļš ne tikai Latvijā, bet arī Baltijā.

Tad, kad zirgs vēl bija galvenais transporta līdzeklis, arī mazais šaursliežu dzelzceļš bija liela cieņa. Un ir joprojām, bet galvenokārt, kā kultūrvēsturisks objekts. Mazais bānītis ir unikāla pagātnes liecība, kāda nekur citur mūsu valstī nav saglabājusies. Dzelzceļa vēsturē bijis daudz notikumu, kā arī veiksmīgu un grūtu brīžu. Sākumā šī līnija bija iecerēta vienīgi lauksaimniecības ražojumu un kokmateriālu transportam. Lielākā dzelzceļa mezgla izbūve bijusi iecerēta Stāmerienā, bijusi pat izvēlēta depo atrašanās vieta. Domājams, ka Vecgulbenes barons Volfs bijis bagātāks par Stāmerienas baronu un dzelzceļa darbnīcas sāktas celt Gulbenē. Pirmie būvdarbi sākti 1898. gadā. Oficiālā 212 kilometrus garā Stukmaņu – Valkas līnijas atklāšanas ceremonija notikusi 1903. gada 15. augustā.

6. septembrī Gulbenes – Alūksnes šaursliežu dzelzceļš atzīmēja 105. dzimšanas dienu.

Ikdienā pa dzelzceļu notiek regulāri pasažieru pārvadājumi (trīs reizes dienā) starp divu rajonu centriem. Šaursliežu dzelzceļa platums ir 750 milimetri. Bāniša maksimālais ātrums ir 35 kilometri stundā, bet atsevišķos ceļa posmos ātrums ir arī mazāks. Stāsta, ka kādreiz durvis sēdošam ganam nokritusi pastaļa, un, negribēdams pazuļēt apavu, izlēcis no vagona, pāķēris pastaļu un vēl paspējis panākt vilcieniņu, kas, pret kalnu pūzdams un elsdams, vēl nekur tālu nebija ticis. Dzelzceļa līnijā ir desmit stacijas: Gulbene, Birze, Pūriņi, Stāmeriene, Kalniena, Dunduri, Pāparde, Umernieki, Vējiņi, Alūksne. Pārvadājumiem izmanto 20. gadsimta 60. un 80. gadu dizeldzeloģomotīves un vagonus. Ja pasažieru skaits ir neliels, ceļā dodas viens no pieciem vagoniem. Turpretī, ja braucienam piesakās grupa, tiek pievienots vairāk vagonu. Ar bānīti vienā braucienā ir iespējams pārvietoties 176 pasažieriem. Un vagoni ir dažādi – citā ir 24 un 28, citā 38 un 40 vietas. Ik

● Bānītis piestājis Stāmerienā. No Gulbenes līdz Stāmerienai bānītis atpūto 27 minūtēs, kas izmaksā 1,15 latus. Ceļš, vērojot dabas skatus, aizskrien nemanot. Lai arī jaunākie pasažieri uzskata, ka gribētu ātrāku braucienu, jāatzīst, ka katram transporta līdzeklim savas priekšrocības un iespējas. Bānītim nav raksturīgas modernisma iezīmes, tas šķiet kā vizija no mūsu tēvu un vectēvu dzīves lappusēm.

pa laikam vagoni tiek uzlaboti, viens no pieciem vagoniem ir remontā. Bānīti ir iecienījuši tūristi,

jo līdzās dzelzceļam ir gleznaina apkārtnē, kā arī interesanti dabas un vēstures objekti. Bet, piemēram, pagājušajā gadā Kubulu pagasta jaunieši, braucot līdz Pāpardei, svinēja pilngadības svētkus, stāsta SIA «Gulbenes – Alūksnes bānītis» kultūras menedžere Irēna Dimdiņa. Ja pasažieriem ir speciālas vēlnes (piemēram, šovi un atrakcijas), tās cenšas nodrošināt.

Īpaši iecienīts ir bufetnieču šovs ar attiecīgām uzkodām un traukiem. Speciālus reisos, piemēram, ar tvaika lokomotīvi Marisu, mēdz pasūtīt ne tikai ekskursanti, bet arī svinību (kāzu vai citu pasākumu dalībnieki). Šovasar Gulbenē speciālos reisos pasūtīja vairākas ārzemnieku grupas no Skotijas, Francijas, Itālijas un citām zemēm. «Esam lepnī, ka mums ir iespēja piedāvāt pasažieriem braucienu pa šaursliežu dzelzceļu,» atzīst I. Dimdiņa. Vasarā, protams, pasažieru bānīti ir vairāk nekā citos gadalaikos. Tomēr jāatzīst, ka dabas ainavas rudenī braucēju skatus priecēs vairāk, jo tās būs krāsainas un rudens saules pielīkušas.

«Vaduguns»

KRĀSLAVAS RAJONĀ

Pasniedz augstu apbalvojumu

Latvijas Valsts Aizsardzības fonda «Lāčplēsis» valde apbalvojusi ar Goda zīmi pulkvedi Andreju Aleksandrovu (attēlā) par nopelniem Latvijas Republikas Iekšlietu ministrijas sistēmas pilnveidošanā, Krāslavas policijas pārvaldes darba organizācijas nostiprināšanā un sakarā ar LR proklamēšanas 90. gadadienu.

Krāslavas rajona policijas pārvaldē apbalvojumu pasniedza Latvijas Valsts Aizsardzības fonda «Lāčplēsis» prezidents Jānis Ivars Kasparsons.

«Uzskatu, ka šis apbalvojums ir mūsu pārvaldes kopīgais sa-

sniegums, jo, tikai strādājot kopā kolektīvā, varam sasniegt labus rezultātus. Saņemot apbalvojumu ir

ļoti patikami, jo Krāslavas rajons jau vairākus gadus centies strādāt ar pilnu atdevi, tūru sirdsapziņu, sasniedzot labus rezultātus gan sabiedriskās kārtības nodrošināšanā, gan ciņā ar noziedzību,» saņemot apbalvojumu, teica pulkvedis Andrejs Aleksandrov.

Mājup — ar medaļām

Rīgā, Grīziņkalnā, notika kārtējais atklātais Rīgas čempionāts orientēšanās sportā taku distancē un Latvijas paralimpiskā «Kausa – 2008» čempionāts. Sacensībās piedalījās Rīgas, Jēkabpils, Siguldas, Daugavpils un Krāslavas sportisti.

A grupā individuālajā vērtējumā spēcīgākie bija krāslavieši

brāļi Lukaševiči – Edgars izcīnīja pirmo vietu, bet Vjačeslavs – otro. Arī komandu vērtējumā Krāslavas sportisti bija labākie un mājās atgriezās labā noskaņojumā, ar Rīgas domes un sporta departamenta medaļām un vērtīgām piemiņas balvām.

Novadnieka veltījums dzimtenei

Krāslavas centrālās bibliotēkas lasītavā notika pasākums «Pasaulē fotomākslinieka un režisora Anatolija Kauškaļa acīm».

Anatolijs šobrīd dzīvo Ukrainā, ir Karpenko-Karova vārdā nosauktās Kijevas Valsts teātra, kino

un televīzijas universitātes pēdējā kursa students. Klātesošie noskatījās divas Anatolija veidotās filmas. Īsfilma «Svētdienas mise» ir viņa diplomdarbs, veltījums dzimtenei Latvijai. Īsfilma «Rīga» ir kursadarbs. Tikšanās dalībniekiem viesis apgalvoja, ka Latvijā viņš vislabāk izjūt vietas garu, spēj domāt tādās kategorijās, kādās nevar Ukrainā.

«Mans mērķis ir ieinteresēt bērnus un jaunatni dzimtenē, lai viņi nopietni aizrautos ar fotogrāfiju, kino un video, kas mūsdienās ir gan aktuāli, gan perspektīvi,» klātesošajiem teica jaunais režisors.

«Ezerzeme»

RĒZEKNES RAJONĀ

Kautiņā iesaistītos Čečenijas pilsoņus nopratinās viņu dzimtenē

Rēzeknē, viesnīcas «Latgale» restorānā 2007. gada oktobrī notikušajā kautiņā, kurā cieta vairāki cilvēki un kura aculiecinieki bija arī toreizējais SIA «Rēzeknes gaļas kombināts» padomes priekšsēdētājs Guntis Piteronoks un Saeimas deputāts, pasaules čempions svarcelšanā Viktors Ščerbatihs (ZZS), iesaistītos Čečenijas pilsoņus nopratinās viņu dzimtenē.

Pašlaik uz Čečeniju nosūtīts sadarbības līgums, kas paredz, ka kautiņā iesaistītās personas nopratinās vietējās policijas darbinieki. Rēzeknes pilsētas un rajona policijas pārvalde jau iepriekš kontaktējies ar šiem ārzemju

pilsoņiem, kuri arī izteikuši gataību atbraukt uz nopratināšanu. Problēmas radās brīdī, kad bija jārisina jautājums, kas viņiem apmaksās šo braucienu.

Kā skaidroja Rēzeknes pilsētas un rajona policijas pārvaldes priekšnieks Viktors Čudars, likumos nav skaidri atrunāts, kuram šādos gadījumos jāpamaksā ceļa izdevumi. Tieši šī iemesla dēļ lietas izmeklēšana uz vairākiem mēnešiem aizkavējās. Pašlaik Rēzeknes pilsētas un rajona policijas pārvalde gaida nopratināšanas rezultātus, lai, tos saņemot, krimināllietu nodotu Rēzeknes prokuratūrai.

LUDZAS RAJONĀ

Atrod ne tikai sēnes

Augusta pēdējās dienās kāds mērdzenietis devās sēņot. Gribēja salasīt baravikas. Salasīja arī, tas nebūt nav pārsteigums šajā sēņu sezonā. Piedevām sēņojot uzgāja nelegālu atkritumu izgāztuvi Mērdzenes – Goliševs ceļa malā. Arī šis fakts pats par sevi nav nekāds pārsteigums, vai maz Cūkmenu pie mums dzīvo.

Taču bija arī kas negaidīts – 2007. gada pasta sūtījumi, kas, cik var noprast, savus adresātus tā arī nebija sasnieguši, bet nonākuši izgāztuvē. Vārbūt to saturs diži vērtīgs nebija, bet kamdēļ meža zvēriem un garāmgājējiem būtu jāzina cilvēku vārdi, uzvārdi, dzīvesvietu adreses?

Par savu atradumu mērdzenietis uzrakstīja iesniegumu pagasta padomei un, izmantojot interneta komunikācijas iespējas, aizsūtīja

vēstules ar fotogrāfijām arī firmām «Antilla», «Hobby Hall», kuru katalogi atradās izgāztuvē, kā arī Latvijas Pastam. Abas firmas pateicās par informāciju un ziņoja, ka ir vērsušās par šo faktu Latvijas Pastā.

Bet ar to lieta nebeidzās. Nākamajā svētdienā atkritumu izgāztuve bijusi savā vietā, bet visi katalogi rūpīgi savākti.

Kāda ir morāle? Tāda, ka arī mežā, izgāžot atkritumu kravu, jāņem vērā — lai gan zaķi, stirnas un vilki lasīt neprot, mežā var iemaldīties arī kāds cilvēks. Un otrs — mēs nekad nevaram būt droši, ka mūsu personas dati tiks izmantoti tikai paredzētajam vajadzībām.

«Ludzas Zeme»

Civilās aizsardzības jautājumi jāuztver nopietni

Savulaik skolās bija nodarbības, kurās skolēni gan teorētiski, gan praktiski apguva zināšanas dažādos ar civilo aizsardzību saistītos jautājumos. Tagad izglītības iestādēs un arī sabiedrībā kopumā informācijas par civilo aizsardzību ir krietni mazāk, tomēr šie jautājumi jāuztver pietiekami nopietni, atgādina Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta Preiļu brigādes komandiera vietniece civilās aizsardzības jautājumos Māriete Rikova.

Pasākumu kopums valsts un sabiedrības aizsardzībai

Civilā aizsardzība ir organizatorisku, inženiertehnisku, ekonomisku, finansiālu, sociālu, izglītojošu un zinātnisku pasākumu kopums, kuru īsteno, lai nodrošinātu reaģēšanu katastrofu gadījumos vai pastāvēt katastrofas draudim, kā arī lai atbalstītu valsts aizsardzības sistēmas vajadzības, ja noticis militārs iebrukums vai sācies karš. Savukārt katastrofa, papildina speciāliste, ir negadījums, kas apdraud cilvēku dzīvību vai veselību, izraisa cilvēku upurus, nodara materiālus zaudējumus vai kaitējumu videi un pārsniedz skartās sabiedrības spēju novērst sekas ar attiecīgajā terito-

rijā esošo un reaģēšanā iesaistīto operatīvo dienestu resursiem.

Atbilstoši katastrofas veidam izšķir dabas katastrofas (vētras, plūdi, ledus sastrēgumi, sausums u.c.); cilvēku izraisītās katastrofas jeb tehnogēnās (transporta avārijas, ēku un būvju sabrukšana u.c.) un sabiedriskās nekārtības, terora akti, kā arī bruņoti konflikti; epidēmijas (cilvēku), epizootijas (dzīvnieku), epifitotijas (augu) sasklimstības.

Informācijas avots – trauksmes sirēnas

Lielā daļā sabiedrības ir saskāries ar kādu no minētajām katastrofām. Daudz par pasaulē notiekošo runā presē, televīzijā, bet informācijas par to, kā rīkoties, kādi pasākumi veicami katastrofu vai to draudu gadījumā, ir visai maz.

Speciāliste civilās aizsardzības jautājumos M. Rikova skaidro, ka viens no informācijas avotiem ir civilās trauksmes sirēnas. Preiļu rajonā tādas ir četras, viena sirēna uzstādīta Līvānos, bet trīs Preiļos. Tās paredzētas iedzīvotāju ātrai brīdināšanai par notikušajām katastrofām vai to draudiem. Dzirdot civilās trauksmes sirēnas signālu, iedzīvotājiem jāieslēdz televizori, radioaparāti, kur šādos gadījumos tiks pārraidīta informācija par iespējamo apdraudējumu, kā arī rekomendācijas par vēlamiem aizsardzības pasākumiem un tālāko

ricību. Divas reizes gadā visā Latvijā tiek veikta civilās trauksmes sirēnu gatavības pārbaude.

Nepieciešami civilās aizsardzības plāni

Ne mazāk svarīgs informācijas avots ir civilās aizsardzības plāns, uzsver M. Rikova. Civilās aizsardzības plāna tiesiskais pamatojums ir 2006. gada 5. oktobrī Saeimā pieņemtais likums «Civilās aizsardzības likums» un Ministru kabineta 2007. gada 26. jūnija noteikumi nr. 423 «Pašvaldības, komersanta un iestādes civilās aizsardzības plāna struktūra, tā izstrādāšanas un apstiprināšanas kārtība». Svarīgi ir tas, ka līdz ar plāna izstrādāšanu pašvaldību, iestāžu un komersantu objektu darbinieki tiek iepazīstināti ar tā saturu, kurā atrunāti iespējamie apdraudējumi un rīcība apdraudējumu gadījumā.

Diemžēl ne visi vadītāji ir vērtējuši pietiekamu uzmanību plānu izstrādei. Tā, piemēram, komersantu objektu un iestāžu civilās aizsardzības plāniem bija jābūt izstrādātiem līdz 2007. gada 31. decembrim, bet pašvaldību plāniem – līdz 2008. gada 1. jūnijam. Pašlaik tie vēl tikai top.

Der atcerēties, ka likuma nezināšana neatbrīvo no atbildības. Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 179.² pantā «Civilās aizsardzības prasību pārkāpšana» noteiktie sodi ir visai bargi.

Izveidota karte ar neapdrošinātu auto izraisītiem negadījumiem

● 2007. gadā Preiļu rajonā 2,6% negadījumu izraisījuši neapdrošināti auto

Latvijas Transportlīdzekļu apdrošināšanas birojs (LTAB) izveidojis karti ar vietām, kurās ir vislielākā iespējamība, ka ceļu satiksmes negadījuma izraisītājs varētu būt bez OCTA apdrošināšanas, «Novadnieku» pēc LTAB sabiedrisko attiecību konsultantes Ineses Ozoliņas sagatavotajām ziņām informē LTAB valdes priekšsēdētājs Juris Stengrevics.

Kā liecina LTAB apkopotā informācija, rajoni, kuros ir visvairāk auto, kuru īpašnieka vai tiesīgā lietotāja civiltiesiskā atbildība nav apdrošināta un ir izraisīti ceļu satiksmes negadījumi, ir Madonas, Aizkraukles, Limbažu, Rēzeknes un Ludzas rajoni, bet no pilsētām — Rēzekne, Jelgava un Jūrmala.

Juris Stengrevics stāsta: «Lielākā daļa to, kuri brauc ar neapdrošinātu transportlīdzekli, to dara regulāri un apzināti, ļaujoties uz veiksmi. Daļa tādu transportlīdzekļu pat nav atbilstoši tehniskā kārtībā. Novērots, ka šie autovadītāji ir tendēti rupji pārkāpt arī citus ceļu satiksmes noteikumus — agresīva braukšana un braukšana alkohola reibumā. Otrajā grupā ir tādi autovadītāji, kuri brauc bez OCTA, jo nav bijuši pietiekami vērgi attiecībā uz noslēgtās polises darbības termiņu. Galvenais, ka šo transportlīdzekļu īpašnieki neapzinās sekas, jo par viņu izraisīto negadījumu pašam

no savas kabatas būs jāatmaksā cietušajiem segtie zaudējumi, kas var būt no dažiem simtiem līdz daudziem tūkstošiem latu.»

Pērn Latvijā kopumā notikuši 875 ceļu satiksmes negadījumi, kurus izraisījuši neapdrošināti transportlīdzekļi. Savukārt atbildības cietušajiem par šiem negadījumiem pērn izmaksāti 600 tūkstoši latu, kas vēlāk ar regresa prasību tiek atgūti no vainīgā transportlīdzekļa īpašnieka. Lielākā naudas summa, kas autoīpašniekam būs jāatmaksā par kādu pērn notikušu negadījumu, ir 11 570 latu.

LTAB ir izanalizējis kopējo OCTA negadījumu pērnā gada statistiku un izveidojis speciālu karti ar vietām, kur ir bijis visvairāk negadījumu bez OCTA apdrošināšanas. 7,4% no reģistrētajiem ceļu satiksmes negadījumiem Madonas rajonā izraisīti ar transportlīdzekli, kas nav apdrošināts. Aizkraukles rajonā tādi bija 6,4%, Limbažu rajonā — 5,5%, Rēzeknes rajonā — 5%, bet Ludzas rajonā — 4,8%. Interesanti, ka pilsētās neapdrošināto auto īpatsvars ir daudz mazāks nekā lauku reģionos, piemēram, Rēzeknē — 2,9%, Jelgavā un Jūrmalā — 2,1%, bet Rīgā — 1,6%.

Vismazākais neapdrošinātu transportlīdzekļu īpatsvars ir Daugavpils, Liepājas un Ventpils rajonos, kur šādu transportlīdzekļu izraisīti ceļu satiksmes negadījumi nepārsniedz 1,5% no visiem negadījumiem šajos rajonos.

Pēc izmaksātajām atlīdzībām cietušajiem no OCTA Garantijas fonda, kuras pēc tam jāatmaksā negadījuma izraisītājiem, pērn vislielākais izmaksu īpatsvars no kopējām zaudējumu atlīdzībām bijis Madonas rajonam, Bauskas, Gulbenes, Aizkraukles un Limbažu rajonam.

Pērn 15 no ārvalstīs notikušajiem ceļu satiksmes negadījumiem izraisīti ar neapdrošinātu auto. Visvairāk to bija Īrijā un Norvēģijā, kā arī Polijā un Lietuvā. J. Stengrevics uzsver: «Ārvalstīs notikušu negadījumu rezultātā izmaksātās atlīdzības cietušajiem ir daudz augstākas nekā Latvijā. Līdz ar to vainīgajam transportlīdzekļa īpašniekam ir jāatmaksā daudz lielāki zaudējumi. Jāmin, ka ārvalstīs par vienu negadījumu atlīdzību izmaksas var sasniegt pat vairākus simtus tūkstošu eiro.»

ZINĀŠANAI! Saskaņā ar OCTA likumu, LTAB kā Garantijas turētājs ir tiesīgs iesniegt regresa prasību pret ceļu satiksmes negadījuma izraisījušu transportlīdzekļa īpašnieku, ja tas nav apdrošinājis savu civiltiesisko atbildību, vai pret šā transportlīdzekļa tiesīgo lietotāju. Ja transportlīdzekļa īpašnieks labprātīgi neatmaksā zaudējumus, kas cietušajam kompensēti no Garantijas fonda, tad līdzekļu atgūšana tiek panākta ar tiesas starpniecību, kā arī dati par parādu tiek iekļauti Latvijas Republikas vienotajā kredītu reģistrā, kas apgrūtina turpmāku kredītu saņemšanu.

POLICIJAS ZIŅAS

No 15. līdz 21. septembrim Preiļu rajona policijas pārvaldes dežūrdajā reģistrēti 32 notikumi, «Novadnieku» informē policijas pārvaldes priekšnieka palīdzē Liena Lāce. Nedēļas laikā reģistrētas 10 zādzības, trīs mantas tišas iznīcināšanas vai bojāšanas gadījumi, vienā gadījumā reģistrēta tišu vieglu miesas bojājumu nodarīšana personai. Uz rajona ceļiem notikušas piecas avārijas, vienā no satiksmes negadījumiem cietis cilvēks.

No stropa izzagti rāmiši ar medu

15. septembrī reģistrēta visai drosmīga zādzība. Riebiņu novada Silajāņu pagastā no kādam 1930. gadā dzimušam vīrietim piederošā bišu stropa izzagti divi rāmiši ar medu. Policija par notikušo uzsākusi kriminālprocesu.

Neatmet niķi braukt dzērumā

15. septembrī policijā uzsākts kriminālprocess kādam 1970. gadā dzimušam vīrietim. Policijas darbinieki viņu atkārtoti gada laikā pieķēra, vadot transportlīdzekli alkohola reibumā.

Tajā pašā dienā līdzīgā pārkāpumā pieķerta arī Līvānu iedzīvotāja, kāda 1957. gadā dzimusi sieviete. Arī viņa atkārtoti gada laikā bija sēdusies pie stūres alkohola reibumā. Par notikušo uzsākts kriminālprocess.

Aiznesa benzīnu un dīzeļdegvielu

15. septembrī policijā saņemts iesniegums no Sutru pagasta. Tur kādam 1967. gadā dzimušam vīrietim no šķūniņa aiznesta 35 litru tilpuma kanna ar dīzeļdegvielu un tikpat liela tilpuma kanna ar benzīnu. Par notikušo uzsākts kriminālprocess.

Ienāca dzīvoklī, paņēma naudu

16. septembrī policijā pēc palīdzības griezās kāda 1928. gadā dzimusi sieviete no Preiļiem. Sirmgalve bija konstatējusi, ka no viņai piederošā dzīvokļa nozagta nauda, 115 latu. Policija uzsākusi kriminālprocesu.

Vai tie bijuši zagļi?

16. septembrī saņemts iesniegums no kāda veikala Līvānos vadības. Tur bija konstatēts, ka veikalā sabojāta viena loga rūts un trīs ventilācijas šahtas. Uzsākts kriminālprocess.

Paņēma numura zīmi

17. septembrī Preiļos no kādas privātmājas pagalmā stāvošas automašīnas zagļi paņēmuši aizmugurējo valsts numura zīmi. Arī šajā gadījumā uzsākts kriminālprocess.

Nebaida pat elektriskā strāva

Izrādās, zagļus nebaida pat iespēja saņemt elektriskās strāvas triecienu. Tā 17. septembrī Pelēču pagastā no darbojošās elektrolīnijas nozagti vadi starp pieciem stabu pārlaidumiem. Policijā par notikušo zādzību uzsākts kriminālprocess.

Lietuvietis ārstē traumas Preiļos

18. septembrī Riebiņu novada Rušonas pagasta teritorijā kāds autovadītājs, Lietuvas Republikas iedzīvotājs, braucot ar automašīnu VW Caddy, iebrauca pretējā joslā un izraisīja sadursmi ar pretī braucošo automašīnu MAN, kurai pie stūres bija 1983. gadā dzimis autovadītājs. Negadījumā lietuvietis guva traumas un medicīniskās palīdzības sniegšanai nogādāts Preiļu slimnīcā.

Pie reizes paķēra līdzī arī sivēnus

18. septembrī kāda Aglonas pagasta iedzīvotāja konstatēja, ka ir norakti viņai piederošie kartupeļi, aizvestas divas mucas ar dīzeļdegvielu, pazuduši arī sivēni, automašīnas ziemas riepas un dažādas sadzīves mantas. Policija iespējamo vainīgo personu jau noskaidrojusi.

Izdevās atrast nozagto auto

20. septembrī Preiļos no kādas mājas pagalma tika nozagta 1986. gadā dzimušam vīrietim piederošā automašīna BMW. Policijā par notikušo uzsākts kriminālprocess. Veicot sākotnējās izmeklēšanas darbības, automašīna tika atrasta, izņemta un atdota īpašniekam. Arī iespējamā vainīgā persona jau noskaidrota.

Preiļu rajona policijas pārvaldes informācija

Policija lūdz palīdzēt

Preiļu rajona policijas pārvalde meklē bezvēsts pazudušo Līvānu iedzīvotāju **Viktoru Kalmani**, dzimušu 1947. gadā. Vīrietis šī gada 15. septembrī ap plkst. 12.00 izgāja no savas dzīves vietas un līdz šim brīdim nav atgriezies, viņa atrašanās vieta nav zināma.

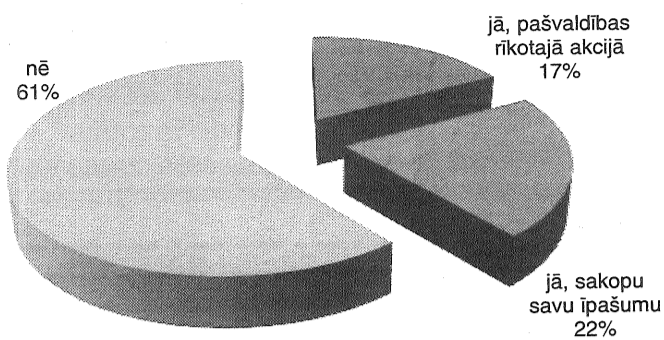
Vīrieša pazīmes: augums apmēram 190 cm, vājas miesas būves. Matu praktiski nav, sirma bārda, trūkst daudzu zobu.

Ja jūsu rīcībā ir kāda informācija par iespējamo vīrieša atrašanās vietu, lūdzam zvanīt pa tālruniem: 65344402; 65302800 vai vērsties tuvākajā policijas iestādē.

Lappusi sagatavoja L. Kirillova

Aptaujas rezultāti internetā (no 15. līdz 21. septembrim)

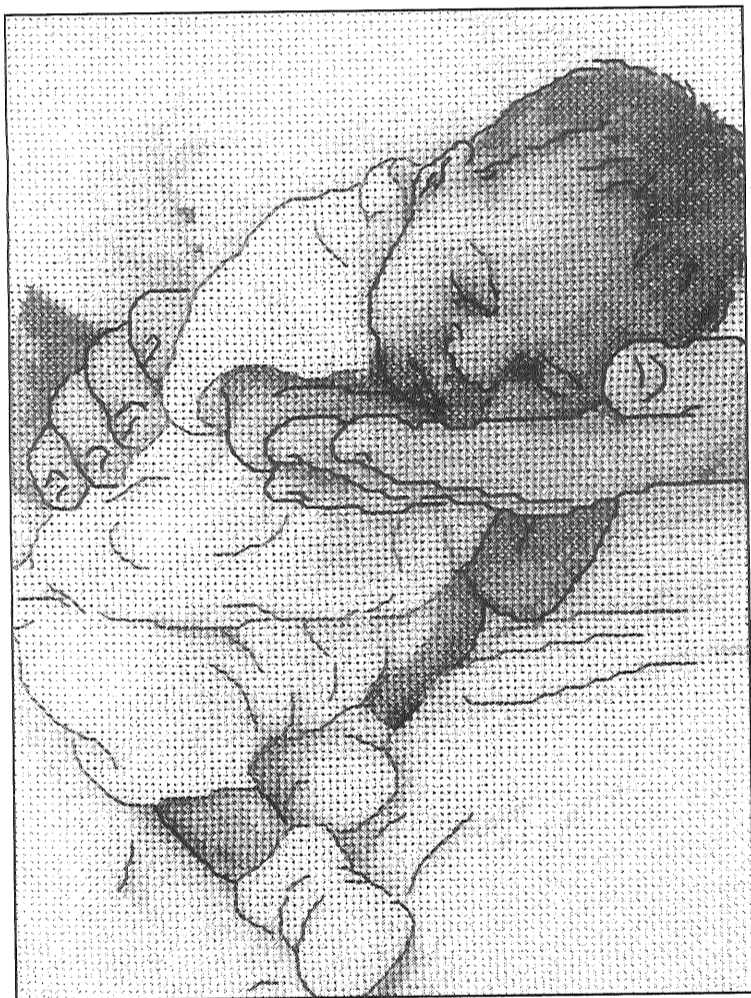
Vai piedalījāties talkā «Par tiru un zaļu valsti.
Dāvana Latvijai 90. gadadienā?»

«Novadnieka» interneta mājas lapā www.novadnieks.lv izsludinātās interaktīvās aptaujas balsojuma rezultātu diagramma.

KULTŪRA

Gleznas uzbur ar diegiem un adatu

● Marijas Molčanovas krustdūrienu tehnikā izšūtās glezniņas «Maigais pieskāriens» reprodukcija.

Livānu mākslas un amatniecības centra izstāžu zālē skatāma livānietes Marijas Molčanovas rokdarbu izstāde.
«Izšūšana krustdūrienā».

Kā informēja centra kultūras tūrisma darba organizatore Inīta Šķelta, Latgales mākslas un amatniecības centrs ir vieta, kur tiek dota iespēja izstādīties ne tikai profesionāliem māksliniekiem un amatu meistariem, bet arī amatieriem, kam māksla un amatniecība ir tikai sava veida vaļasprieks.

Marija Molčanova ir dzimusi Krāslavas rajona Andzeļu pagastā,

skolas gaitas sākusī Ezernieku vidusskolā, savukārt ģimeni nodibinājusi Livānos. Visu brīvo laiku viņa velta savam vaļaspriekam — izšūšanai krustdūrienā. Tapušas glezniņas par visdažādākajām tēmām.

Autore par tām saka: «Tēmas viena otru papildina un vieno tāpat kā dzīve — dzīvnieki, ziedi, cilvēki, mīlestība, reliģija.» Katrs Marijas darbs veikts ar lielu pacietību un mīlestību, no tā izstaro siltums un dvēseles prieks.

Izstādē apskatāmi vairāki desmiti dažādu lielu un mazu krustdūrienu tehnikā veidotu gleznu. Tā apskatāma līdz 10. oktobrim.

NOVADNIEKS

RUBRIKAS: DAŽĀDI, PĒRK, PĀRDOD, MAINA, MEKLĒJU DARBU.

PRIVĀTSLUDINĀJUMS (maksas).

Rubrika _____

Derīgs līdz 25. septembrim.

T	ā	l	r	.																					
---	---	---	---	---	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Talonā jāieraksta sludinājums tikai par VIENU objektu.

Aizpildīšanas noteikums:
viena rūtiņa — viena zīme.

lesniedzēja vārds, uzvārds _____
 Adrese, tāl. _____
 Vai sludinājumu ievietot interneta mājas lapā? Jā Nē
 Maksa Ls 0,40 (ar PVN).
 Jāiesniedz tikai laikrakstā publicētais kupons, kopētus un pa faksu sūtītus nepieņemsim.

Sludinājumus «Novadniekā» pieņem Preiļos, Brīvības ielā 14.
Tāl./fakss 53-07057.

Rudens krāsas – izstādē

● Aizkalnes pagasta puķu audzētāju dārzi ik gadus sacenšas krāšņumā. Nedaudz no šī skaistuma bija redzams arī Aizkalnes pagasta centra zālē notikušajā rudens ziedu izstādē.

Foto: A. Šņepsts

Uz Preiļu novada Aizkalnes pagasta centra zālē pagājušās nedēļas nogalē bija pārcēlies krāšņums no daudzu vietējo puķu audzētāju dārzēm. Trīs dienas tē bija aplūkojama dāliju un citu rudens puķu izstāde.

Janīnas Bečas audzētās dālijas, gladiolas un saulespuķes sacentās krāšņumā ar Skaidrītes Skudras lolojumiem — mārtiņrozēm un Guntas Uzulevičas asterēm. Izstādi papildināja arī Aizkalnes pagasta tautas nama vadītājas Ainas Kažemākas lauvmutītes, atraitnītes un citas puķes. Lauvmutītes bija sakārtotas neparastos ziedu turētājos — dekoratīvos zābaciņos, ko aizkalnieši savulaik kā balvu nopelnījuši par iegūto otro

vietai Liču kultūras namā notikušajā erudīcijas konkursā.

Aizkalnes puķu audzētāji slaveni gan ar savām liliņām, gan arī ar pavasara un rudens puķēm, tāpēc pagasta centra zālē vietējo puķu audzētāju dārzos izaugušo ziedu izstādes ir skatāmas regulāri. Mīkeļdienā iecerēts tradicionālais tirdziņš, kurā vietējie puķkopji, kā ik gadus, apmainīsies stādiem, iegādājoties to puķu, kas vasarā pārsteigušas ar īpaši košu izskatu, dēstus.

Šovasar pagastā bija organizēta sakošana māju skate, kuras laikā komisija aplūkoja vietējos daļdārzus. Šogad skatē piedalījās 16 mājas, un noslēgumā diplomu, kā arī dāvanas — skujuņu stādi — tika piešķirti visiem. Kā stāstīja Aina Kažemāka, šādas skates organi-

zēšanā svarīgākais ir nevis uzvara, bet iespēja apskatīt vienam otra dārzu. Bez tam skaisto dārzu salīdzināšanai grūti noteikt kopīgus kritērijus. Vienuviet košums — dārzs un apzaļumota teritorija aizņem gandrīz hektāru, pie cita mājas iekoptas varbūt trīs simtdaļas, taču veikums — izcils.

Pagasta centra zālē notikušas arī rokdarbu un suveniru izstādes. Lielu interesi guva seno pastkaršu izstāde, kurā vecākais eksponāts bija datēts ar 1928. gadu. Aina Kažemākai padomā jau kārtējā izstāde — «Liktņieģais pagrīzins uz Vainovu», kurā būs skatāmi vietējās mūzikas grupas interesantākie rekvizīti un ceļojumu pieredumi.

L.Rancane

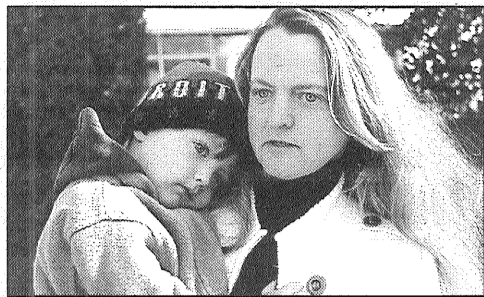
Sācies astronomiskais rudens

Vakar plkst.18.44 sākās astronomiskais rudens. Rudens saulgrieži ir brīdis, kurā Saules diska centrs šķērso debess ekvatoru virzienā no debess sfēras ziemeļu puslodes uz dienvidu puslodi.

Šajā laikā diena ar nakti visos Zemes punktos ir vienādā garumā. Senie latvieši rudens saulgriežus lai-

ka gaitā sāka saistīt ar Mīkeļa dienu — 29. septembri. Mīkeļi svinēti kā ražas svētki, kuros godināts Jumis — auglības un pārpilnības simbols. Astronomiskais pavasaris šogad iestājās 20. martā plkst. 7.48, vasara — 21. jūnijā plkst.2.59, bet ziema iestāsies 21. decembrī plkst. 14.03.

**Vai jūs atbalstāt streikus,
pieprasot algu palielināšanu?**

**Ausma Norkārkle ar Normundu
no Saunas pagasta:**

— Principā es tos atbalstu. Ja valdības uzmanību citādāk pievērst nevar, tad streiks ir viens no paņēmieniem, kā to izdarīt. Ar streiku var aktualizēt jautājumus, kas vienai vai otrai sabiedrības grupai ir svarīgi. Arī zemniekiem būtu jāstreiko, vienīgi zemnieki ir pārāk noskrējušies savos darbos, un nav laika streika rīkošanai. Būtu iespējīgāk, ja streikā apvienotos vairāku nozaru darbinieki. Skumji, ka mūsu valstī vienīgais veids, kā pievērst valdības uzmanību, ir streikošana.

Pēteris no Ārdavas:

— Ja kuram nepatīk strādāt par policistu, skolotāju vai mediķi, lūdzu, — lāpstas rokā un prom uz kaimiņu rajonu, kur vairāk brīvo zemju, rakt zemi. Es neatbalstu streikus. Latviešu tauta savā pastāvēšanas vēsturē nekad

nav dzīvojuši tik labi, kā pašlaik.

**Svetlana Inguleviča
no Stabulnieku
pagasta,
bezdarbniece:**

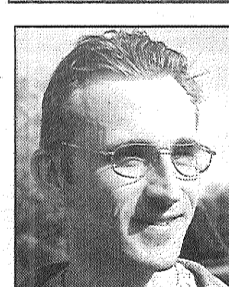
— Šo profesiju streikus neatbalstu. Ja viņiem ir mazas algas, tad ko darīt mums — bērnu vecākiem? Manā ģimenē ir četri bērni, trīs vecākie mācās dažādās skolās, jaunākā — pamatskolā. Visu bērnu skološanai vajadzīga nauda. Vīrs vienīgais apgādnieks, tagad ilgi slimo. Līdzekļu ģimenē ir maz, bet mēs taču nestreikojam. Pamēģini izsaukt ģimenes ārstu, piemēram, pie veca cilvēka. Dakteris atbild, — viņam tāpat pienācis laiks doties uz viņpasauli. No daudziem paziņām esmu dzirdējusi, ka ārsti atbildējuši līdzīgi. Medicīniskās palīdzības saņemšana ir ļoti dārga. Ja bērnu vecāki streikotu, varbūt es atbalstītu. Bet šajās profesijās alga ir regulāra un pietiekoši liela.

nav dzīvojuši tik labi, kā pašlaik.

**Veneranda Ziemeles,
pensionāre no
Pelēču pagasta:**

— Streikus atbalstu, jo algas ārstiem, skolotājiem un policistiem ir zemas. Bēdīgi, ka jautājumu par algu paaugstināšanu nevar atrisināt bez streikiem.

**Māris Ošāns
no Jēkabpils:**

— Teorētiski streikus es atbalstu, bet praktiski šaubos, vai tā ir izeja. Ja algu paaugstināšanai valstij naudas nav, tad kur lai to ņem? Kaut gan, no otras puses, daudzreiz nauda tiek iztērēta nevajadzīgi. Piemēram, 3,5 miljoni latu tiek izšķiesti, lai Latvija piedalītos izstādē Šanhajā. Esmu daudz bijis ārzemēs, tur šo specialitāšu pārstāvjiem algas ir daudz lielākas. Tādi streiki kā Latvijā ir maznozīmīgi un atgādina pikeus vai kaut ko līdzīgu. Ārzemēs tiek sarīkoti visaptveroši nozares streiki, kad nestrādā neviens, un kas patiešām rada lielus zaudējumus. Bet mūsu valstī vēl jau ir tāda lieta, ka daudzviet privātā sektorā strādājošajiem algas ir zemākas, nav arī tādu sociālo garantiju kā valsts sektorā, bet nav iespēju streikot.

L.Rancāne
Foto: A.Šnepsts

SLUDINĀJUMI, REKLĀMAS, LĪDZJŪTĪBA

VID Latgales reģionālās iestādes Preiļu nodaļa rīko SEMINĀRUS nodokļu maksātājiem, grāmatvežiem par aktualitātēm nodokļu likumdošanā
(par valsts sociālo apdrošināšanu, par jaunajām pārskatu formām un to izpildīšanu u.c. jautājumiem):

- ◆ Preiļos — 29. un 30. septembrī plkst. 10.00 VID nodaļas telpās Raiņa bulvārī 22;
- ◆ Livānos — 1. oktobrī plkst. 10.00 Livānu mūzikas skolas zālē Raiņa ielā 4a.

Preiļu novada domes sociālā dienesta dienas centrs aicina visus, kuriem nav vienaldzīgi mūsu bērni, piedalīties labdarības akcijā «Audz laimīgs Latvijā».

Akcija veltīta Latvijas Republikas 90 gadu jubilejai un ilgs 2 mēnešus — no 18. septembra līdz 19. novembrim.

Lūdzam dāvināt Preiļu novada trūcīgo ģimeņu bērniem un Preiļu pilsētas bērnudārziem rotaļlietas, attīstošas un intelektuālās spēles.

Akcijas noslēgumā — 19. novembrī plkst. 10.00 — gaidīsim visus uz bērnudārza «Pasaciņa» audzēkņu koncertu Preiļu novada domes sociālajā dienestā. Dienas centrā būs apskatāma bērnu radošo darbu izstāde. **Dāvanas lūdzam nodot sociālā dienesta dienas centrā Aglonas ielā 1a, Preiļos, darba dienās no plkst. 8.00 līdz 17.00.**
Kontaktāruņi 65320124, 65323200.

SIA AIBI iepērk zirgus, liellopus, jaunlopus, aitas, cūkas.
Jaunas, labas cenas.
Tālr. 26142514, 29293219, 4871804, 4871185.

SIA «Ranko» licencēta kautuve iepērk liellopus, jaunlopus un aitas.
Samaksa tūlītēja.
Tālr. 26333669 (Nina), 29161121 (Juris).

Pārdod

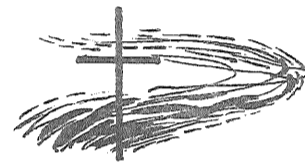
- OPEL SINTRA 1998. g., automātiskā ĀK, tumši zaļā krāsā, gāze-benzīns, 3.0 l, kondic. u.c. ekstras. Tālr. 29118637, vakaros 65381181;
- AUDI 100 (2,3, 1986.g. izl., labā tehniskā stāvoklī, TA līdz 07.2009., Ls 350). T.28732915;
- AUDI 100 (2,3, 1990.g. izl., AVANT, TA līdz 04.2009.). T.26310334;
- AUDI 100 (balts, TA, 1050 EUR, 1989.g. izl.). T.26756050;
- AUDI 80 B4 (1994.12., 1,9 TDI, viens saimnieks, atdzīta no Vācijas, 02.04.2007., perfektā tehn. un vizuālā stāvoklī). T.29374881;
- AUDI 90 (1988.g. izl., labā tehniskā un vizuālā stāvoklī, nomainītas siksnas, bez TA). T.25988670;
- AUDI A4 (1,9 TD, dizelis, 1996.g. izl., UNIVERSAL, ideālā stāvoklī, 4400 EUR). T.29569556;
- BMW 318 (1993.g. izl., labā tehn. stāvoklī, jauna TA, spoilers, lūka, lietie disk). T.29402390;
- BMW 318i (1992. g. izl., TA, ABS, el. spoguļi, signalizācija, imobilaizers, tumši zila). T.22043708;
- BMW 525 tds TOURING (UNIVERSAL, 1997.g. izl., mehāniskā ĀK, dizelis, TA līdz 05.2009., ABS, ARS, Air Bag, viss elektro, centrālā atslēga, piekabes āķis, lietie disk, jaunas vasaras riepas, 6100 EUR). T.29592913;
- CHRYSLER VOYAGER (2,5 D, 1998.g. izl., labā stāvoklī, Ls 3700). T.26237864;
- FIAT DUKATO (1991.g. izl., rezerves daļām). T.29438778;
- FORD GALAXY (1996.g. izl., 2,0i, kondicionieris, lietie disk, 7 vietas, TA līdz 04.2009., 3500 EUR). T.29494306;
- FORD GALAXY (2001.g. izl., 1,9 TDI, automātiskā ĀK, stip - tronic, el. pakete, jauna TA, no Vācijas). T.28270049;
- FORD MONDEO (1,8 TDI, 1999.g. izl., sarkanā metāliskā krāsā, UNIVERSAL, TA līdz 2009., stereo, stūres pastiprinātājs, ABS, Air Bag, 5,5 l/100 km). T.26421507;
- FORD MONDEO (1,8, 1995.g. izl., UNIVERSAL, TA līdz 04.2009., viens saimnieks). T.26310334;
- FORD MONDEO (1996.g. izl., 1,8i, 16 v, UNIVERSAL, melna, el. pakete, TA līdz 2009., labā stāvoklī). T.28637847;
- FORD SCORPIO (1998. g. izl., 2,3, benzīns, tumši zaļā krāsā, ādas salons, signalizācija,

- kondicionieris, el. stikli, labā stāvoklī, Ls 1200, piedāvāt variantus). T.26162899;
- FORD SIERRA (1988.g. izl., 2,0, gāze - benzīns, sedans, signalizācija, centrālā atslēga). T.26471290;
- FORD SIERRA (2,3 D), VAZ 2108, 2109 rezerves daļas, divas mašīnas malkas. T.26395187;
- FORD TRANSIT (2,0, gāze/benzīns, 1986.g. izl., furgons - termobūda - 1,9x1,9x3,2 m, labā stāvoklī). T.29478322;
- GAZ 52 02 (pašizgāzēju, 1982.g. izl., braukšanas kārtībā, nav dokumentu, Ls 350). T.29993589;
- HONDA ACCORD (1986.g. izl., darba kārtībā). T.26152958;
- ISUZU TROPPER (2001.g. izl., dizelis 3,0, pelēkā perlamutra krāsā, mehāniskā ĀK, TA, kondicionieris, lūka, stereo, viss elektro, teicamā tehn. stāvoklī, 12000 EUR). T.27888846;
- LEXUS GS300 (1997. g. izl., visas ekstras, teicamā stāvoklī). T.28382154;
- MAZDA 323 COUPE (1988.g. izl., 1,5 karburators, 5 l/10 km, TA līdz 07.2009., 800 EUR). T.25878255;
- MAZDA 323 F (1992.g. izl., 1,6i, TA līdz 03.2009., centrālā atslēga, 5 pakāpi ĀK, zaļā metāliskā krāsā, CD stereo, tonēti stikli, stūres pastiprinātājs, labā stāvoklī, 900 EUR). T.26125254;
- MAZDA 323 F (1999.g. izl., 1,5i, hečbeks, zilā metāliskā krāsā, el. logi, spoguļi, kondicionieris, velūra salons, stereo, M+S, no Vācijas, 4450 EUR). T.26440919;
- MAZDA 626 (1992.g. izl., TA). T.26152958;
- MAZDA 626 (1995.g. izl., 2,0 dizelis, hečbeks, el. pakete, daudz ekstru, TA, Ls 1100). T.26743821;
- MERCEDES (1997.g. izl., 2,5, dizelis, mehāniskā ĀK, sudraba krāsā). T.29327602;
- MERCEDES BENZ 0303 (autobusus, 1980.g. izl., TA, 39 vietas, labā stāvoklī, lēti). T.26744145;
- mikroautobusu MB 207 (1992.g. izl., 2,3 l, TA, kravas, augstais, garais) vai maina. T.29214140;
- NISSAN SERENA (1,6 i, 1993.g. izl., TA, minivens, 7+1 vieta), MAZDA 323 (1995.g. izl., 1,5 i, TA). T.22017971;
- NISSAN TERANO (1991. g. izl., 3,0, benzīns, TA, M+S riepas, labā stāvoklī). T.29447261;
- OMEGA (2,0, 1998.g. izl., pelēkā metāliskā krāsā, ABS, viss elektro, apsildāmie sēdekļi, CD, teicamā tehn. stāvoklī). T.26538292;
- OPEL ASCONA (1985.g. izl., dzinēju), RE-

Pārdod KOKSKAIDU GRANULAS
visa veida apkures katliem,
tieši no ražotāja.
Tālr. 29488352, 29483096.

Pārdod RANILA tipa metāla jumtus no ziedru materiāla par izdevīgām cenām.
Pieejamās krāsas: brūna, pelēka, sarkana, tumši zaļa.
Nodrošina piegādi.
Tālr. 28627237.

SIA «Rēzeknes gaļas kombināts» iepērk liellopus.
Labas cenas.
Tālr. 64622475, mob. 28378866.

**Vectētīnš neaziet,
Viņš tikai pārstāj līdzās būt.**
**Izsakām līdzjūtību
Anetes Ramonas ģimenei,
VECTĒTĪNU
mūžībā pavadot.**
Rožupes «Kastanītis»

- NAULT RAPID (1,1, ar ātrumkārbu). T.26417482;
- OPEL ASTRA (1,8i, 1992.g. izl., TA līdz 11.11.2008., centrālā atslēga, hidropastiprinātājs, ziemas - vasaras riepas, Ls 830). T.28340864;
- OPEL CALIBRA (1990.g. izl., lietie disk, elektriskie logi, lūka, ādas salons, tūnings, nav rūsas, Ls 600). T.29924526;
- OPEL CALIBRA (2,0 i, 16 v, 1995.g. izl., TA, mehāniskā ĀK, el. logi, spoguļi, CD, 3000 EUR). T.29374607;
- OPEL OMEGA (1987.g. izl., 2,0, TA līdz 02.12.2008., pelēka, 152000 km nobraukums, labā tehn. stāvoklī, cena pēc vienošanās). T.26636896;
- OPEL VECTRA (2,0, 2000.g. izl., 3300 EUR). T.26563055;
- RENAULT LAGUNA (1995.g. izl., 2,2 dizelis, hečbeks, pelēka, jauna TA, 5,5 l/100 km, 185 T, 1850 EUR). T.26533555;
- SUZUKI GSX R750 (2000. g. izl.), SUZUKI GSX R750 (1999. g. izl.). T.26465677;
- TOYOTA YARIS (2002. g. izl., 1,3, 5 durvju, teicamā stāvoklī, steidzami). T.26483855;
- UAZ 452 (braukšanas kārtībā, bez dokumentiem). T.29199059;
- VOLVO 460 (1994.g. izl., TA līdz 08.2009., stūres pastiprinātājs, el. logi, lūka, stikli, CD PIONEER, labas riepas M+S). T.26462074;
- VW CADDY (1,9 SDI, jauna TA, 1999.g. izl., piekabes āķis, teicamā stāvoklī, Ls 1750). T.26771528;
- VW GOLF 2 (TA, 1984.g. izl., 1,8, 5 pakāpi ĀK, Ls 290, 5 durvis). T.26165704;
- VW PASSAT (1996.g. izl., 1,6 i) vai maina pret auto pēc avārijas (ar piemaksu). T.27896483;
- VW PASSAT (2001. g. izl., 1,9 TDI, zilā krāsā, kondicionieris, piekabes āķis, 7900 EUR). T.29325062;
- VW PASSAT (2002. g. izl., 1,9 TDI, melna, universāls, 10000 EUR). T.29259092.